





श्रीगणेशायनमः विश्वेश्वरंगुरुं नत्वा महिम्नारव्यस्तुतेरयम् पूर्वाचार्यकृतव्याख्यासंग्रहः क्रियते मया  
 १ एवं किलोपारव्यायते कश्चिद्विलगंधर्वराजः कस्यचिद्राज्ञः प्रतिदिनं प्रमदा केलिवनकुसुमानि ह  
 रन्नासीत् तज्ज्ञात्वा च शिवनिर्माल्यलंघनेन भत्पुष्पचौरस्यां तर्हानादिका सर्वापि शक्तिर्विनश्यतीत्य  
 क्षिप्रायेण राज्ञा शिवनिर्माल्यं पथि निक्षिप्तं तदप्रतिसंधाय च गंधर्वराजस्तत्र प्रविशन्नेव कुंठकुश-  
 महिम्नः पारंते परमविदुषो यद्यसदृशी स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः  
 क्तिर्बभूव ततश्च शिवनिर्माल्यलंघने नैव ममेतादृशं वैकुण्ठमतिप्रणिधानेन विदित्वा परमकारुणि  
 कं भगवंतं सर्वकामदंतमेव तुष्टाव ननु स्तुतिर्नाम गुणकथनं तच्च गुणज्ञानाधीनं अज्ञातस्य कथ  
 नासंभवात् तथा च भगवतो गुणानामनंतत्वेन ज्ञातुमशक्यत्वात् कथं तत्कथनरूपा स्तुतिरनुरूपा भ  
 वेत् अननुरूपा करणं चोपहासायैवेति या शंका तदपनोदय्या जेन स्वस्थानोद्धृत्य दर्शयन्नेव

महि.  
१

भगवंतंस्तोतुमारभते हेहरसर्वाणिदुःस्वानिहरतीतिहरःयोग्यंसंबोधनम् सर्वदुःस्वहरत्वेनैवप्रसिद्धोसि नममदुःस्वहरणेपृथग्व्यापारंकरिष्यसीत्यभिप्रायः हेसर्वदुःस्वहरततवमहिम्नःपरंपारंअवधिंअविदुषःएतावानेवमहिमेतीयत्तयाऽज्ञानतः कर्तृत्वसंबंधेषष्ठी अज्ञान कर्तृकास्ततिर्यदिअसदृशीअननुरूपाअयोग्येतियावत् तत्तर्हिब्रह्मादीनांसर्वज्ञानामपिगुणकथनरूपागिरस्त्वयिविषयेअव

अथावाच्यःसर्वःस्वमतिपरिणामावधिगुणन्ममाप्येषस्तोत्रेहरनिरपवादःपरिकरः१

सन्नाअयोग्याएवेत्यर्थः तैरपीयत्तयाज्ञानात्इयत्तायाअसत्वेनतदज्ञानेसार्वभ्याघातोपिनसन्नात्रविषयत्वात्सार्वभ्यस्य अन्यथाभ्रान्तत्वप्रसंगात् तथाचश्रीभागवते विष्णोर्नुवीर्यगणनांकतमोर्हतीहयःपार्थिवान्यपिकविर्विममेस्जंसीति अथेतिपक्षांतरे स्वमतिपरिणामावधि स्वस्यमतिपरिणामोबुद्धिविषयतासएवावधिर्यत्रेतिक्रियाविशेषणम् स्वबुद्ध्यायावद्विषयीकृतंतावद्गुणन्वाक्कसृष्टिसाफल्य

टी.

१

यकथयन्सर्वोपिस्तोताऽवाच्यः अनुपालंभनीयः सावाग्ययातस्य गुणान्गुणीतेजिद्धोऽसतीदादुरिकेव  
 सूत नचोपगायत्युरुगायगाथाइतिचश्चाभागवतवचनात् तर्हि नभःपतंत्यात्मसमंपतत्रिणइतिन्यायेन  
 ममाप्येषःपरिकरः आरंभःस्तोत्रविषयेनिरपवादः अखंडनीयः स्वबुद्धानुसारेणयोग्यइत्यर्थः प्रथमा  
 र्द्धेनस्तुतिनिराकरणव्याजेनसर्वदुरधिगममहिमत्वरूपामहतीस्तुतिः कृता उत्तरार्द्धेनस्तुतिसमाधा  
 नव्याजेनसर्वस्तुत्यत्वरूपेतिमहत्कौशलम् अन्यच्चगंधर्वराजस्यमहाकुशलत्वादेकैर्नैवश्लोकेनय  
 थाश्रुतिवक्ररीत्याचहरिशंकरयोःस्तुतिस्तयोरभेदज्ञानायाभिप्रेता तत्रहरपक्षेयथाश्रुतिव्याख्यातं  
 हरिपक्षेपितदेवयोजनीयम् संबोधनपदंतुअहरेति हरतीतिहरःसंहर्त्तातद्विरुद्धोऽहरःपालयि  
 तेत्यर्थः अथवापिअहोपरम परामालक्ष्मीर्यस्येतितथाहेलक्ष्मीपते लक्ष्मीपतित्वान्ममापलक्ष्मीस्व  
 तएवनाशधिष्यसीतियोग्यंसंबोधनम् यदितेमहिम्नःत्वन्महिमासंबंधिनीत्वन्महिमविषयास्तुतिः  
 गिरोमहिम्न इतियोजनापेक्षयातेस्तुतिरित्येवसमीचीनम् तत्तर्हिअवसन्नाअल्पाअसहशीअन

महि-  
२

नुरूपापिअस्तु नत्वन्यदेवतानांअनल्या अनुरूपापि अन्हेतुगर्भविशेषणंतवकीदृशस्य ब्रह्मादी-  
नांतावकानांगिरःस्तुतिरूपायाःपारंविदुषःस्तोतुःअमंस्तुतेर्गुणदोषौचजानतइत्यर्थः सर्वदेवस्त-  
त्यत्वेननिरतिशयसार्वज्ञेनचतवैवसर्वोत्कृष्टत्वादित्यभिप्रायःस्तुतिफलंदर्शयन्स्वस्यविनयाति-  
शयंदर्शयितुमाह अथस्वंत्वांअतिपरिणामावधिअतिक्रान्तोबुद्धिपरिपाकावधिःसीमायत्रतादृशं  
यथास्यात्तथास्वशक्तिमतिक्रम्यापिगुणान्स्तुवन्सर्वोपिजनःआवाच्यःआभिसुख्येनवाच्यःसं-  
भाषणीयस्त्वयेत्यर्थः यस्मादेवंसर्वथैवानुगृह्यतेत्वयास्तोताअतएवममापिस्तोत्रेस्तुतिकर्त्रे  
एषःपरिकरोनमस्कारादिप्रबंधः कीदृशःअनिरपवादः नविद्यतेअतिशयेनापवादोदूषणंयस्मात्स-  
तथा अहरितिवीप्सनीयं अहरहःसर्वदेत्यर्थः यद्विषयकस्तुतिकर्तृत्वेनान्योपिसर्वदानमस्यःकि-  
मुवक्तव्यंसर्वदासर्वेषांनमस्यतरोभवतिइतिभगवतिरत्यतिशयोव्यज्यते एवंयस्यायोग्यापिस्तु-  
तिःसान्निध्यफलातस्ययोग्यास्तुतिःकिन्नफलिष्यतीतिध्वनितं हरिपक्षेव्येवंतत्रपरमश्रेष्ठेति संबोधनं

टी-

२

१

पुनरप्यस्तत्त्वत्वेनैव भगवंतं स्तोति अतीति पूर्वोक्तं स्वस्य ब्रह्मादिसाम्यमुपपादयन् पूर्वोक्तं संबोधनमावर्तनीयम् तव महिमासगुणो निर्गुणश्च वाङ्मनसयोः पन्थानं विषयत्वं अतीतः अतिक्रान्तः च शब्दोऽवधारणे अतीत एवेत्यर्थः अनन्तत्वान्निर्धर्मकत्वाच्च तथा च श्रुतिः यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सहैति वागविषयत्वे तत्र श्रुतेः प्रामाण्यं न स्यादित्याशङ्क्याह यं श्रुतिरपि अपौरुषेयोपिवेदवाणीच कितं भी

अतीतः पन्थानं तव च महिमा वाङ्मनसयोरतद्वा वृत्त्यायं च कितमभिधत्ते श्रुतिरपि

तं यथा स्यात्तथा अभिधत्ते तात्पर्येण प्रतिपादयति सगुणपक्षे किंचिदप्यनुक्तं माभूदिति निर्गुणपक्षे तु स्वप्रकाशस्यान्याधीनप्रकाशतामाभूदिति भयं केन प्रकारेण अतद्वा वृत्त्या सगुणपक्षे न तद्वा वृत्तिरतद्वा वृत्तिस्तयाऽभेदेनत्यर्थः सर्वैरवल्विदं ब्रह्म सर्वकर्मा सर्वकर्म इत्यादिना सर्वाभेदेनैव भगवंतं प्रतिपादयति न त्वेकैकशो महिमानं वदतीत्यर्थः निर्गुणपक्षे तु न तत् अतत् अविद्यां तत्कार्यात्मकमुपाधिद्व

महि  
३

यं इति यावत् अतद्व्याख्यातत्परित्यागेन जहल्लक्षणयेत्यर्थः मायाविद्योपहितचैतन्यशक्तं तत्पदं तत्कार्यं  
बुद्ध्याद्युपहितचैतन्यशक्तं त्वंपदं उपाधिभागत्यागेन अनुपहितचैतन्यस्वरूपं स्वप्रकाशमपि तदाकारं  
वृत्तिमात्रजननेनाविद्यातत्कार्यमिष्टव्याबोधयतीति चेति न तावद्विषयत्वं मुख्यं तस्येत्यर्थः अतए  
व स तादृशः सगुणो निर्गुणश्च महिमाकस्यस्तोतव्यः कर्त्तरि षष्ठी न केनापि स्तोतुं शक्य इत्यर्थः सगु

सकस्यस्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्यविषयः पदेत्वर्वाचीनेपततिनमनःकस्यनमनः २

णस्यस्तोतव्यत्वाभावे हेतुमाह कतिविधगुणः कतिविधा अनेकप्रकारागुणायत्रसतथा अनंतत्वादे  
वनस्त्यर्ह इत्यर्थः निर्गुणस्यस्तोतव्यत्वाभावे हेतुमाह कस्यविषय इति न कस्यापि विषयः निर्धर्म  
कत्वात् अतएवाविषयत्वान्नस्त्यर्ह इत्यर्थः सगुणो ज्ञेयत्वेपि अनंतत्वात् निर्गुणस्त्वेकरूपोपि ज्ञेय  
त्वाभावान्नस्त्यश्चेत्तर्हि स्वमतिपरिणामावधिगुणनिति पूर्वोक्तं विरुद्धो तेत्यत आह पदेत्विति

दी.

३



अर्वाचीनेनवीनेभक्तानुग्रहार्थलीलयागृहीतेष्वभपिनाकपार्वत्यादिविशिष्टरूपेकस्यविदुषोमनोन  
 पततिनआविशतिकस्यवचोनाविशति अपितुसर्वस्यापिमनोवचश्चाविशतीत्यर्थः तत्रहिरण्यगर्भ  
 स्यास्मदादेश्वसममेवस्तुतिकर्तृत्वमिति नपूर्वापरविरोधः हरिपक्षेयेवमु अथवायंअतद्वावृ  
 त्याकार्यप्रपंचभेदाच्चकितंभीतंमद्भिन्नत्वेनकार्यप्रपंचमापश्यत्वितिशंकमानंश्रुतिरभिधत्तेइतिपूर्व  
 वत्अर्वाचीनेपदेतु कमलकंबुकौमोदकींरथांगकमलालयाकौस्तभाद्यपलक्षितेनवजलधरश्याम  
 धामनिश्रीविग्रहेवैकुण्ठवर्त्तिनिवेणुवादनादिविविधविहारपरायणोगोयकिशोरेवाहंदावनवर्त्ति  
 निकस्यमनोनअपततिकस्यवचश्चर्नअपतति अपगताततिर्विस्तारोयस्मात्तत्अपततिसंकु-  
 चितमित्यर्थः तवश्रीविग्रहानुचिंतनेतद्गुणानुकथनेचविषयांतरपरित्यागेनविलीयमनावस्थं  
 मनोवचश्चैकमात्रविषयतयासंकुचितंभवति तवश्रीविग्रहेएवासक्तंभवतिइतिभावः २ न  
 न्वेवंस्तुत्यत्वेपिहरिहरयोः सर्वज्ञयोरनभिनयथास्तुत्यानमनोनुरंजनंतद्विनान तत्प्रसादस्तंवि

महि-  
४

नानफलमिति पुनरपि स्तुते वैयर्थ्ये प्राप्ते सार्थक्यं दर्शयन्तीति मध्यमिति हे ब्रह्मन् विभो स्फुरगुरो ब्रह्म  
णोपि वाक्वाणीतव किं विस्मयपदं च मत्कारकारणं किं किं शब्द आक्षेपेनेत्यर्थः तत्र हे तु गर्भविशेष  
णमाह तव कीदृशस्य वाचः वेदलक्षणाः निर्मितवतः निश्वासवदनायासेनाविभो वितव  
तः कीदृशीः मधुस्फीताः माधुर्यादिशब्दगुणालंकारविशिष्टत्वेन मधुराः तथा परमममृतं निरति

मधुस्फीतावाचः परमममृतं निर्मितवतस्तव ब्रह्मन् किं वा गपि स्फुरगुरोर्विस्मयपदम्

शयामृतवदत्या स्वाद्याः एतेनार्थगतमाधुर्यमुक्तम् परमेश्वरवाचां शब्दार्थगतयोर्निरतिशयमाधु  
र्ययोरपि मिथस्तारतम्यं मध्वमृतशब्दाभ्यां द्योत्यते अयंच वाचा मुत्कर्षो महान्यत्र शब्दगुणालं-  
कारातिशयं विनाऽर्थगुणालंकार इति यत्र हिरण्यगर्भस्य वाण्यापि न च मत्कारकारणं तत्र कावार्त्ताः  
स्मदादिवाण्या इत्यर्थः तर्हि किं स्तुत्येत्यत आह ममत्वित्यादि हे पुरमथ न त्रिपुरांतक भवतो गुण

टी.

४

कथनपुण्येन एतां स्वांवाणीं पुनामि निर्मलीकरोमीत्यभिप्रायेण एतस्मिन्नर्थे यमबुद्धिर्व्यवसिता न  
 तु स्तुति कौशलेन त्वारंजयामीत्यभिप्रायेणेत्यर्थः वाङ्मर्मत्वेन मनैर्मर्मत्वं नांतरीयकमिति श्रुतेः सार्थक्य  
 मुक्तम् हरिपक्षेऽप्येवम् मथ्यतेऽस्मिन् दध्यादीति यथनंगोकुलं अथ वामथ्यते योऽमृतार्थमिति मथ  
 नः क्षीरोदः पुरं मंदिरं गोकुलं क्षीरोदो वा यस्येति पुरमथन संबोधनार्थः सर्वमन्यत्समानम् अथवा

ममत्वेतांवाणीं गुणकथनपुण्येन भवतः पुनामीत्यर्थे स्मिन् पुरमथन बुद्धिर्व्यवसिता ३

हे ब्रह्मन्वाचः सर्वस्यापि परमममृतं निरतिशयसारं निश्चयेन मितवतः सम्यगनुभूतवतः सुरगुरो-  
 र्हिरण्यगर्भादिसर्वदेवतोपाध्यासस्य तव मधुस्फीता मधुरिम्णा व्याप्ता अंतरा कटुकलेशेनापि रहि-  
 ता वागपि वाग्देवता सरस्वत्यपि विस्मयपदं नेत्यर्थः तस्यामद्वाचश्च महदंतरमतिप्रसिद्धमेव य  
 द्यप्येवं तथापि त्वदिच्छये वममं प्रवृत्तिरित्याह ममत्वेतामिति निजगुणकथनपुण्येन ममत्वे

गहि-  
५

तां मम त्वेव र्त्तमानां संसारसंसर्गकलुषितां वाचं एतस्य स्तुतिकर्तुरिति शेषः पुनामि निष्कलुषां क  
रोमीत्येतस्मिन्नर्थे हे पुरमथ न भवतो बुद्धिर्व्यवसितायऽतोऽतो नायं नैव मम प्रवृत्तिरित्यर्थः श्रुतिश्च भ  
वति एष उद्धेवसाधु कर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीषते एष उ एवासाधु कारयति यमधो नी  
नीषत इति स्मृतिश्च अजो जंतुरनीशो यमात्मनः सुरवदुःखयोः ईश्वरप्रेरितो गच्छेत्स्वर्गं वा भव

तवैश्वर्यं यत्तज्जगदुदयरक्षाप्रलयकृत्रयीवस्तु व्यस्तं तिसृषु गुणभिन्नास्तनुषु

भ्रमेव चेति तेन परमकारुणिकस्त्वं शरणागतवाणीपावनपुण्यहेतुस्तुति तत्परं लोकं कर्तुं स्वयमे  
व प्रयतमानो यथा कथापि स्तुत्या प्रसीदसीत्यर्थः ३ एवं हरिहरयोः स्तुत्यत्वं सफलस्तुतिकत्वं च मि  
रूप्यये केचित्पापीयांसस्तस्य भावेऽपि विवदं ते तान् निराकुर्वन्स्तौति तवेति हे वरद ईक्षितप्रद यत्तवै  
श्वर्यं तद्विहंतुं निराकर्तुं एकेजडधियः केचिन्मंदबुद्धयः व्याक्रोशीं विदधते साक्षेपमुच्चैर्भाषणमाक्रो

दी-

५

शस्तस्य व्यतिहारो व्याक्रोशीं अन्येन कर्तुमारब्धमन्यः करोति अन्येन चान्य इति कर्मव्यतिहारः व्याङ्गपूर्वात्  
क्रोशोः कर्मव्यतिहारेण च स्त्रियामिति पाणिनिस्मरणात् ततः स्वार्थे अनृणचस्त्रियामिति सूत्रात् ततस्त्रि  
यांङीप् तां व्याक्रोशीमहमहमिकया कुर्वते यत्सर्वप्रमाणप्रमितं तदपि जिघांसीति यत्तद्भ्यां मंदबुद्धि  
त्वं द्योतितं अतएव कर्त्रभिप्राये क्रियाफले विदधाते रात्मनो पदम् न हितद्वाक्रोशीविधानात्तवैश्वर्यव्या

अभिव्यानामस्मिन्वरदरमणीयामरमणीं विहंतुं व्याक्रोशीं विदधत इहैके जडधियः ४

धातः किंतु तेषामेवाधः पात इत्यर्थः कीदृशं तवैश्वर्यं जगदुदयरक्षाप्रलयकृत् जगतआकाशादिप्र  
पंचजातस्य उदयं सृष्टिं रक्षां स्थितिं प्रलयं संहारं च करोतीति तथा अनेनानुमानं मानमुक्तं तच्चाज  
न्यानां लोका इत्यत्र व्यक्तं वक्ष्यते तथा त्रयीवस्तु त्रयाणां वेदानां तात्पर्येण प्रतिपाद्यं वस्तु सर्वे वेदा  
यस्य दमामनंतीति श्रुतेः अनेनागमः प्रमाणमुक्तम् तथा गुणैः सत्त्वरजस्तमोभिः लीलोपातैर्भिन्ना

महि.  
६

सपृथक्कृतास्तनतुवस्तुगत्याभेदइत्यर्थः तिसृषुतनुषुब्रह्मविष्णुमहेश्वरारव्यासमूर्तिषुन्यस्तंविवि-  
च्यन्यस्तंप्रकटीकृतमितियावत् उपलक्षणंचैतत्सर्वेषामवताराणां एतेनप्रत्यक्षंप्रमाणमुक्तं तेनस-  
र्वप्रमाणप्रमितमित्यर्थः कीदृशींव्याक्रोशींअस्मिन् अभव्यानां अस्मिन्त्रैलोक्येपिनास्तिभवंभद्रं  
कल्याणंयेषांतेअभव्यास्तेषांरमणीयांमनोहरांवस्तुतस्तुअरमणीअमनोहरांअमनोहरेपिमनो-  
हरबुद्धिर्भोतिरभाग्यातिशयात्तेषामित्यर्थः हरिपक्षेप्येवम् अथवाअस्मिन्तवैश्वर्येअभव्यानां  
मध्येजडधियः जडमतेरत्यंतमपक्वस्येत्यर्थः तस्यवस्तुतोऽरमणीव्याक्रोशींविहंतुंएकेमुख्या  
रमणीयांव्याक्रोशींविदधतइत्यर्थः जडधियइत्येकवचनेनपूर्वपक्षिणस्तच्छत्वम् एकइ-  
तिबहुवचनेनसिद्धांतिनामतिमहत्त्वंसूचितम् ४ यत्वात्मप्रत्यक्षमपन्हवतेत्रयांचान्यथा  
वर्णयंतियेतेऽनुमानेनैवनिराकार्याः तच्चानुमानंक्षित्यादिकंसकर्तृकंकार्यत्वात् घटवदिति  
जगदुदयरक्षाप्रलयकृदित्यनेनसूचितंतत्र पूर्वश्लोकोक्तव्याक्रोशीबीजप्रतिकूलतर्कमुद्धा-

दी-

६

वयतः पूर्वपक्षिणो निराकुर्वन्स्तोति अथवा कीदृशीं व्याक्रोशीं विदधत इत्याकांक्षायां तां वद  
 न्स्तोति किमिति हेवरदेति पूर्वश्लोकासंबोधनानुषंगः त्वयि विषये अयं कुतर्कः तर्काभासः कां  
 श्चित् हतधियः कानपि दुष्टबुद्धीन् जगतो विश्वस्यापि मोहाय अन्यथा प्रतिपत्तये सुखरयति वा चाला  
 न्करोति कीदृशे त्वयि अतर्क्य तर्कागोचरमैश्वर्यं यस्य तस्मिन् सर्वतर्कागोचरे त्वयि यः कश्चित् तर्कः स्वातन्त्र्ये

किमीहः किं कायः सखलु किमुपायस्त्रिभुवनं किमाधारो धाता सृजति किमुपादान इति च

णोपन्यस्यते स सर्वोऽप्याभास इत्यर्थः प्रमाणानां स्वगोचरशून्यत्वात् स्वागोचरे प्रामाण्याभावो युक्त एवे  
 ति भावः कुतर्कमेवाह किमीह इत्यादिना सधाता परमेश्वरस्त्रिभुवनं सृजति इति सिद्धांतमनूद्य त  
 त्रदूषणमाह खलु किंतु किमीहः का ईहा चेष्टायस्येति तथा कः कायः शरीरं कर्तृरूपं यस्येति किं कायः  
 कः उपायः सहकारि कारणमस्येति किमुपायः कः आधारोऽधिकारणमस्येति किमाधारः किमुपादा

म.हि.  
७

नंसमवायिकारणंभुवनाकारेणनिष्पाद्यमस्येतिकिसुपादानः सर्वत्रकिंशब्दआक्षेपे इतिशब्दःप्रकारा-  
र्थः चशब्दशंकांतरसमुच्चयार्थः कुलालोहि घटं कुर्वन्स्वशरीरेण व्याप्रियमाणेन चक्रभ्रमणादिचेष्ट-  
यासलिलसूत्राद्यपायेनचक्रादावाधारेमृदमुपादानभूतां घटाकारां करोति एवं जगत्कर्त्तापि वाच्यः त-  
थाचकुलालादिवदनीश्वरएवेत्यभिप्रायः घटादिदृष्टांतेनखलुक्षित्यादेः सकर्तृकंसाद्भाते तथाच

अतर्क्यैश्वर्येत्वय्यनवसरदुस्थोहतधियः कुतर्कोयंकांश्चिन्मुरवरयतिमोहायजगतः ५

घटादिकर्त्तरिकर्तृत्वोपायिकंयावत्दृष्टंक्षित्यादिकर्त्तर्यपितावदवश्यंस्वीकर्तव्यं दृष्टं तस्य तुल्यत्वा-  
त् तथाचोभयतः पाशास्त्रजुः तदंगीकारेऽस्मादितुल्यत्वादनीश्वरत्वं तदनंगीकारेचकर्तृत्वानुप-  
पत्त्याऽसिद्धिरेवेत्येवंरूपः कुतर्क इत्यर्थः सिद्धांतं वदन् कुतर्कं विशिनष्टि अनवसरदुःस्थः नास्त्यव-  
सरोऽवकाशोऽस्येत्यनवसरः अतएव दुःस्थः दुष्टत्वेनस्थितः विचित्रनानाशक्तिमायावशेनसर्वनि-

श्री.

७



र्मात्तरिसर्वतर्कागोचरे त्वयि नास्ति कुतर्कावसर इत्यर्थः तथा चोक्तम् अचिंत्याः खलु ये भावानतांस्त  
 किं ण योजयेदिति न च घटादिकर्त्तरियावत् दृष्टं तावत् क्षित्यादिकर्त्तर्यपि साधनीयम् व्याप्तिं विना सा  
 मानाधिकरण्यमात्रस्यासाधकत्वात् अन्यथा महानसंभ्रमवद्बोर्व्याप्तिग्रहणसमये व्यंजनादिमत्त्व  
 मपि दृष्टमिति पर्वतादावपि तदनुमानं स्यात् तस्मात्साधर्म्यसमाजातिरेषा स्वव्याघातकत्वादनुत्तरम्

अजन्मानो लोकाः किमवयववंतोऽपि जगतामधिष्ठातारं किं भवविधिरनादृत्य भवति

परांक्रांतं चात्र सूरिभिरित्युपरम्यते हरिपक्षेऽप्येवम् ५ एवं प्रतिकूलतर्कं परिहृत्यानुकूलतर्कमुद्गा  
 वयन्सौति अजेति हे अमरवर सर्वदेवश्रेष्ठ अवयववंतोऽपि सावयवा अपि लोकाः क्षित्यादयः किं  
 अजन्मानः जन्महीनाः किंतु जन्या एवेत्यर्थः तेन सावयवत्वेन क्षित्यादेर्न जन्यत्वहेतोरसिद्धत्वम्  
 यावद्विकारं तु विभागो लोकवदिति न्यायात् स्वसमानसत्ताकभेदप्रतियोगित्वेनैव जन्यत्वनियमा

मङ्गि

८

च तथा जगतां क्षित्यादीनां भवविधिरुत्पत्तिक्रियाधिष्ठातारं कर्त्तारमनादृत्य अनपेक्ष्य किं भवति अपेक्ष्यैव भवतीत्यर्थः तं न कार्यत्वं सकर्तृकत्वायोरव्यभिचारान्नानैकांतिकत्वं हेतोः तथाऽनीशो वा ईश्वराद न्योवायदिकुर्यात्तर्हि भुवनजननेकः परिकरः का सामग्री अनीश्वरस्य स्वशरीररचनामप्यजानतो विचित्रं चतुर्दशभुवनरचनाऽसंभवादीश्वर एव रचनां करोतीत्यर्थः परिकरमिति पाठे को वाऽनीश्वरो भुवनजनने प

अनीशो वा कुर्याद्भुवनजननेकः परिकरोय तो मंदास्त्वां प्रत्यमरवरसंशोरत इमे ६

परिकरमारंभं कुर्यात् अपि त्वीश्वर एव कुर्यादित्यर्थः एतेनार्थोतरतापरिहृता एव मनुमानदोषानुद्धृत्य शंकि तदोषांतरं निराकुर्वन्नुपसंहरति यत इति यत एवं सर्वप्रमाणसिद्धस्त्वं अतस्ते मंदाः मूढानतु विद्वांसः इमे ये त्वां प्रति संशोरते संदेहवन्तः किमु त विपर्ययवन्त इत्यर्थः जन्माद्यस्य यत इति न्यायेन यतो वा इमानि भूतानि जायंते येन जातानि जीवन्ति यत्प्रयंत्यभि संविशन्ति तद्ब्रह्म आनंदो ब्रह्मेति व्यजानादित्यादि श्रुति

टी-

८

रेवपरमेश्वरप्रमाणम् अनुमानं त्वत्तु कूलं तर्कमात्रम् श्रुतेर्न स्वातंत्र्येण प्रमाणमिति द्रष्टव्यम् हरिपक्षे  
 प्येवम् ६ एवं तावत् भगवद्विमुखान्निरस्य सर्वेषां शास्त्रप्रस्थानानां भगवत्येव तात्पर्यं साक्षात्परंपरया  
 वेति वदन्स्तोति त्रयीति हे अमरवर नानासंकीर्णाः पंथानः नानापंथानः ऋजुवश्च कुटिलाश्च ऋजु  
 कुटिलाः ऋजुकुटिलाश्च ते नानापथाश्चेति ऋजुकुटिलनानापथाः तान् ऋजुषंते भजंतीति तथा तेषां

त्रयीसंख्ययोगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च

नृणां अधिकार्ये नधिकारि साधारणानां तत्तत्साधनानुष्ठानैः साक्षात्परंपरया त्वमेव एको गम्यः प्रा-  
 प्यः न त्वन्यः कश्चिदित्यर्थः अत्र दृष्टान्तमाह पयसामर्णव इव यथा ऋजुपथं जुषां गंगानर्मदादीनां सा-  
 क्षादेव समुद्रः प्राप्यः यथा वा कुटिलपथं जुषां यमुना शरय्यादीनां गंगादिप्रवेशद्वारा परंपरया एवं वे-  
 दांतवाक्यश्रवणमननादिनिष्ठानां साक्षात्त्वं प्राप्यः अन्येषां तु अंतःकरणशुद्धितारतम्येन परंपर

महि  
९

यात्वमेवप्राप्यःचेतनत्वेनैवमोक्षयोग्यत्वात्परमात्मानमभ्युपगमादित्यर्थः ननुऋक्षुमार्गसंति तंविहा  
यकुटिलमार्गभजंते ऋक्षुमार्गस्यैवशीघ्रफलदायित्वात् इत्यतआह प्रभिन्नेप्रस्थानेइदंपरंपथ्यम  
दःपरंपथ्यमितिचरुचीनांवैचित्र्यात्तस्मिन्शास्त्रप्रस्थानेइदमेवश्रेष्ठमिदमेवममहितमितिइच्छावि  
शेषाणामनेकप्रकारत्वात् प्राग्भावीयत्तत्तत्कर्मवासनावशेनऋक्षुत्वकुटिलत्वनिश्चयासामर्थ्या

रुचीनांवैचित्र्यादृक्षुकुटिलनानापथजुषांनृणामेकोगम्यस्त्वमसिपयसामर्णव  
इव ७

तत्कुटिलेपिऋक्षुभ्रांत्याप्रवर्ततेइत्यर्थः प्रस्थानभेदमेवदर्शयति त्रयीसारव्यंयोगः  
पशुपतिमतंवैष्णवमिति सर्वशास्त्रोपलक्षणमेतत् तथाहि त्रयीशब्देनवेदत्रयवाचिनातदुपल  
क्षिताअष्टादशविद्याअथविद्वक्षिताः तत्रऋग्वेदोयजुर्वेदःसामवेदोथर्ववेदइतिवेदाश्चत्वारः शि-  
क्षाकल्योव्याकरणंनिरुक्तंछंदोज्योतिषमितिचैदांगानिषट् पुराणानिन्यायोमीमांसाधर्मशास्त्रा

९

णिचेतिचत्वार्युपांगानि अत्रोपपुराणानामपिपुराणेष्वंतर्भावः वैशेषिकशास्त्रस्यन्याये वेदांतशा-  
 स्त्रस्यमीमांसायां महाभारतरामायणयोःसारव्याघातंजलपाश्रुपतवैष्णवादीनांचधर्मशास्त्रेषुइति  
 मिलित्वाचतुर्दशविद्याः तथाचोक्तम् पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्रांगमिश्रिताः वेदाःस्थानानिधि-  
 द्यानांधर्मस्यचचतुर्दशइति एताएवचतुर्भिरुपवेदैःसहिताअष्टादशविद्याभूवन्ति आयुर्वेदोऽथनु-  
 र्वेदोगांधर्ववेदोऽथशास्त्रंचेतिचत्वारउपवेदाः ताएताअष्टादशविद्यास्त्रयीसारव्यमित्यनेनोपन्य-  
 स्ताः अन्यथान्यूनताप्रसंगात् सर्वेषांचास्तिकानामेतावंत्येवशास्त्रप्रस्थानानिअन्येषामप्येकदे-  
 शिनामेष्वेवांतर्भावात् ननुनास्तिकानामपिप्रस्थानांतराणिसंतितेषामेतेष्वनंतर्भावात् पृथग्ग-  
 णयितुमुचितानि तथाहि शून्यवादेनैकंप्रस्थानंमाध्यमिकानाम् क्षणिकविज्ञानमात्रवादेना-  
 परंयोगाचाराणाम् ज्ञानाकारानुमेयक्षणिकबाह्यार्थवादेनापरंसौत्रांतिकानाम् प्रत्यक्षस्वल-  
 क्षणक्षणिकबाह्यार्थवादेनापरंवैभाषिकानाम् एवंसौगतानांप्रस्थानचतुष्टयं तथादेहात्मवादे

महि-  
१०

नैकं प्रस्थानं चार्वाकाणाम् एवं देहातिरिक्तदेहपरिणामात्म्यवादेन द्वितीयं प्रस्थानं दिगंबराणाम् ए  
वं मिलित्वानास्तिकानां षट्प्रस्थानानि तानि कस्मान्नोच्यंते सत्यं वेदवात्स्यत्वात्तु तेषां म्लेच्छादिप्रस्था  
नवत्परंपरयापि पुरुषार्थानुपयोगित्वात् उपेक्षणीयत्वमेव इह च साक्षाद्वापरंपरया वापुमर्थो  
पयोगिनां वेदोपकरणानामेव प्रस्थानानां भेदो दर्शितोऽतीतन्यूनत्वशंकावकाशः अथ संक्षेपे-  
णैषां प्रस्थानानां स्वरूपभेदहेतुः प्रयोजनभेद उच्यते बालानां व्युत्पत्तये तत्र धर्मब्रह्मप्रतिपादक  
मपौरुषेयं प्रमाणं वाक्यं वेदः स च मंत्रब्राह्मणात्मकः तत्र मंत्रा अनुष्ठानकारकभूतद्रव्यदेवताप्र  
काशकाः तेषां त्रिविधाः ऋग्यजुःसामभेदात् तत्र पादबद्धगायत्र्यादिच्छंदोविशिष्टाः ऋचः अग्नि  
मीळे पुरोहितमित्याद्याः ता एव गीतिविशिष्टाः सामानि तदुभयविलक्षणानि यजूंषि अग्निनग्नी  
न्विहरेदित्यादिसंबोधनरूपाणि निगदसंज्ञामंत्रा अपि यजुरंतर्भूता इति एव तदेवं निरूपिता मं-  
त्राः ब्राह्मणमपि त्रिविधम् विधिरूपमर्थवादरूपं तदुभयविलक्षणं च तत्र शब्दभावनाविधिरि

दी.

१०

निभाट्टाः नियोगोविधिरिति प्राभाकराः इष्टसाधनताविधिरिति तार्किकादयः सर्वोविधिरपि चतु  
 विधः उत्पत्त्यधिकारविनियोगप्रयोगभेदात् तत्र देवताकर्मस्वरूपमात्रभेदकोविधिरुत्पत्तिविधिः  
 आग्नेयोऽष्टाकपालोभवतीत्यादिः सेतिकर्तव्यताकस्य करणस्य यागादेः फलसंबंधबोधकोविधि  
 रधिकारविधिर्दर्शपूर्णमासाभ्यांस्वर्गकामोयजेतेत्यादिः अंगसंबंधबोधकोविधिर्विनियोगवि  
 धिः ब्राह्मिभिर्यजेतसमिधोयजतीत्यादिः सांगप्रधानकर्मप्रयोगेक्यबोधकः पूर्वविधित्रयमिल  
 नरूपः प्रयोगविधिः सच श्रोत इत्येके कल्प्य इत्यपरे कर्मस्वरूपं च द्विविधम् गुणकर्म अर्थकर्म  
 च तत्र क्रतुकारकाण्यश्रित्यविहितं गुणकर्म तदपि चतुर्विधम् उत्पत्त्याप्तिविकृति संस्कृ  
 तिभेदात् तत्र वसंते ब्राह्मणोऽग्नीन् आदधीत यूयंत क्षतीत्यादौ आधानतक्षणादिना संस्कारवि  
 शेषविशिष्टाग्नि यूपादेरुत्पत्तिः स्वाध्यायोध्येतव्यः गांपयो दोग्धीत्यादावध्ययनदोहनादिना  
 विद्यमानस्यैव स्वाध्यायपयः प्रभृतेः प्राप्तिः सोममभिषुणोति ब्राह्मी न वहंति आज्यं विलापय-

महिः  
११

तीत्यादौ अभिषवावघातविलापनैः सोमादीनां विकारः व्रीहीन्प्रोक्षति पत्न्यवैक्षत इत्यादौ प्रोक्षणा  
वैक्षणोदिभिः ब्राह्मणादिद्रव्याणां संस्कारः एतच्च तुष्टयंचांगमेव तथा क्लृप्ताकारकाण्याश्चित्यविहितं  
अथ कर्म तच्च द्विविधं अंगप्रधानं च अन्यार्थमंगं अनन्यार्थं प्रधानम् अंगमपि द्विविधं संनिपत्यो  
पकारककारादुपकारकं च तत्र प्रधानस्वरूपनिर्वाहकं प्रथमं यथा वहननप्रोक्षणादिफलोपका  
रिद्वितीयं यथा प्रयाजादि एवं संपूर्णांगसंयुक्तो विधिः प्रकृतिः विकलांगसंयुक्तो विधिर्विकृतिः  
तदुभयविलक्षणो विधिर्द्विर्वाहोऽयम् एवमन्यदप्युक्तं तदेवं निरूपितो विधिभागः प्राशस्त्यनिंदान्य  
तरलक्षणया विधिषोऽवभूतं वाक्यमर्थवादः सच त्रिविधः गुणवादोऽनुवादोऽभूतार्थवादश्चेति  
तत्र प्रमाणांतरविरुद्धार्थबोधको गुणवादः आदित्योऽयं पद इत्यादिः प्रामाण्यांतरप्राप्तार्थबोध  
कोऽनुवादः अग्निर्हिमस्य भेषजमित्यादिः प्रमाणांतरविरोधतत्प्राप्तिरहितार्थबोधको भूतार्  
थवादः इंद्रोऽष्टत्राय बज्रमुदयच्छदित्यादिः तदुक्तं विरोधगुणवादः स्यादनुवादोऽवधारिते

दी-

११



भूतार्थवादस्तद्धानादर्थवादस्त्रिधामतइति तत्रत्रिविधानामप्यर्थवादानांविधिस्तुतिपरत्वेसमाने  
 पिभूतार्थवादानांस्वार्थेपिप्रामाण्यम् देवताधिकरणन्यायात् अबाधिताज्ञातार्थज्ञापकत्वंहिप्रामा  
 ण्यम् तच्चबाधितविषयत्वात्ज्ञापकत्वाच्चनगुणवादानुवादयोःभूतार्थवादस्यतुस्वार्थेतात्पर्यर  
 हितस्याप्योत्सर्गिकंप्रामाण्यंनविहन्यते तदेवंनिरूपितोर्थवादभागः विध्यर्थवादोभयविलक्षणं  
 तुवेदांतवाक्यंतच्चाज्ञातज्ञापकत्वेथनुष्ठानाप्रतिपादकत्वान्नविधिःस्वतः पुरुषार्थपरमानंदज्ञाना  
 त्मकब्रह्मणिस्वार्थेउपक्रमोपसंहारादिषड्विधतात्पर्यलिङ्गवत्तयास्वतःप्रमाणभूतसर्वानपिवि  
 धीनंतःकरणशुद्धिद्वारास्वशेषतामापादयदन्यशेषत्वाभावाच्चनार्थवादः तस्मादुभयविलक्ष  
 णमेववेदांतवाक्यम् तच्चक्वचिदज्ञातज्ञापकत्वमात्रेणविधिरितिव्यपदिश्यते विधिपदरहि  
 तप्रमाणवाक्यत्वेनचक्वचिद्रूतार्थवादइतिव्यवहियतंइतिनदोषः तदेवंनिरूपितंत्रिविधंब्राह्म  
 णम् एवंचकर्मकांडब्रह्मकांडात्मकोवेदोधर्मार्थकाममोक्षहेतुः सचप्रयोगत्रयेणयज्ञनिर्वाहार्थमृग्य

महि-  
१२

जुःसामभेदेनभिन्नः तत्रहोत्रप्रयोगानुरवेदेन आध्वर्यवप्रयोगो यजुर्वेदेन औद्गात्रप्रयोगः सामवेदेन ब्राह्मयजमानप्रयोगो त्वत्रैवांतर्भूतो अथर्ववेदस्तूयज्ञानुपयुक्तः शांतिक पौष्टिकाभिचारिकादिकर्मप्रतिपादकेनात्यंतविलक्षणएव एवंप्रवचनभेदात्प्रतिवेदंभिन्नाभूद्यस्यशारवाः एवंच कर्मकांडेव्यापारभेदेपिसर्वासांवेदशारवानामेकरूपत्वमेवब्रह्मकांडइतिचतुर्णांवेदानांप्रयोजनभेदेनभेदउक्तः अथांगानामुच्यते तत्रशिक्षायाउदात्तानुदात्तस्वरितह्रस्वदीर्घप्लुतादिविशिष्टस्वरव्यंजनात्मकवर्णोच्चारणविशेषज्ञानंप्रयोजनंतदभावेमंत्राणामनर्थकफलत्वात् तथाचोक्तमूंमंत्रोहीनःस्वरतोवर्णतोवामिथ्याप्रयुक्तोनतमर्थमाह सव्यवज्जोयजमानंहिनस्तियथेदंशत्रुःस्वरतोपराधादिति तत्रसर्ववेदसाधारणीशिक्षाः अथशिक्षांप्रवक्ष्यामीत्यादिपंचखंडात्मिकापाणिनिनाप्रकाशिता प्रतिवेदशारवंचभिन्नरूपाः प्रातिशारव्यसंज्ञिताः अन्यैरेवमुनिभिःप्रदर्शिताः एवंचैदिकपदसाधुत्वज्ञानेनोहादिकंव्याकरणास्यप्रयोजनंतच्चवृद्धिरादैजित्याद्याध्यायाष्टकात्मकमहे

दी.

१२

श्वरप्रसादेन भगवता पाणिनिनैव प्रकाशितम् तत्र कात्यायनेन मुनिना पाणिनीयसूत्रेषु वार्तिकं  
 विरचितम् तद्वार्तिकोपरि च भगवता पतंजलिना महाभाष्यमारचितम् तदेतन्निमुनिव्याकरणं वे  
 दांगमाहेश्वरमित्यारव्यायते कौमारादिव्याकरणानितुन वेदांगानि किंतु लौकिकप्रयोगमात्रज्ञाना  
 र्थानीत्यवगंतव्यम् एवं शिक्षाव्याकरणाभ्यां वर्णोच्चारणोपदसाधुत्वे च ज्ञाते वैदिकमंत्रपदानामर्थ  
 ज्ञानाकांक्षायां तदर्थं भगवता यास्केन समाम्नायः समाम्नातः स व्याख्यातव्य इत्यादि त्रयोदशाध्या  
 यात्मकं निरुक्तमारचितम् तत्र च नामाख्यातनिपातोपसर्गभेदेन चतुर्विधं पदजातं निरूप्य वैदिक  
 मंत्रपदानामर्थः प्रदर्शितः मंत्राणां चानुष्ठेयार्थप्रकाशनद्वारेणैव करणत्वात्पदार्थज्ञानाधीनत्वाच्च  
 वाक्यार्थज्ञानस्य मंत्रस्थपदार्थज्ञानाय निरुक्तमवश्यम्पेक्षितं अन्यथाऽनुष्ठानासंभवात् सृण्येव जमि  
 रीतुर्फरीतून इत्यादीनामतिदुरूहाणां प्रकारांतरेणार्थज्ञानस्यासंभावनीयत्वाच्च एवं निघंटवोपि वै  
 दिकद्रव्यदेवतात्मकपदार्थपर्यायशब्दात्मकानिरुक्तांतर्भूता एव तत्रापि निघंटुसंज्ञकः पंचाध्याया

महि-  
१३

त्यकोग्रंथोभगवतायास्केनैवकृतः एवंक्रद्भन्त्राणां पादबद्धच्छंदोविशेषविशिष्टत्वात्तदज्ञानेचनिंदाश्च  
वणात्छंदोविशेषनिमित्तानुष्ठानविशेषविधानाच्चछंदोज्ञानाकांक्षायांतत्प्रकाशनायधीभीस्त्रीमित्या  
द्यष्टाध्यायात्मिका छंदोविद्वन्तिर्भगवतापिंगलेनविरचिता तत्राथलौकिकमित्यंतेनाध्यायत्रयेण  
गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्बृहतीपंक्तित्रिष्टुप्जगतीतिसमल्लंदांसिसर्वाणि सांतरभेदानि प्रसंगान्निरूपिता  
नि अथलौकिकमित्यारभ्याध्यायपंचकेनपुराणेतिहासादावुपयोगीनिलौकिकानिच्छंदोसिप्रसंगा  
न्निरूपितानिव्याकरणेलौकिकपदनिरूपणवत् एवंवैदिककर्मोद्देशादिकालज्ञानायज्योतिषं  
भगवतादित्येनगर्गादिभिश्चप्रणीतंबहुविधमेव एवंशारदांतरीयगुणोपसंहारेणवैदिकानुष्ठानक  
मविशेषज्ञानायकल्पसूत्राणि तानिचप्रयोगत्रयभेदात्रिविधानितत्रहोत्रप्रयोगप्रतिपादकानिआ  
श्वलायनसारव्यायनादिप्रणीतानि आध्वर्यवप्रयोगप्रतिपादकानिबौधायनापस्तंबकात्यायना  
दिप्रणीतानि औद्गात्रप्रयोगप्रतिपादकानितुलात्यायनद्रात्यायणादिभिःप्रणीतानि एवंनिरूपि

टी.

१३

तः षण्णामंगानां प्रयोजनभेदः चतुर्णां मुपांगानामधुनोच्यते तत्र सर्गप्रतिसर्गवंशमन्वंतरवंशा-  
 नुचरितप्रतिपादकानि भगवता बादरायणे न कृतानि पुराणानितानि च ब्राह्मपाद्यं वैष्णवं शैवं भा-  
 गवतं नारदीयं मार्कंडेयमाग्नेयं भविष्यं ब्रह्मवैवर्तं लैंगं वाराहं स्कंदं वामनं कौर्ममात्स्यं गारुडं ब्र-  
 ह्मांडं चेत्यष्टादश एवमुपपुराणान्यप्यनेकप्रकाराणि द्रष्टव्यानि न्यायआन्वीक्षिकी पंचाध्यायी  
 गौतमेन प्रणीता प्रमाणप्रमेयसंशयप्रयोजनदृष्टान्तसिद्धांतावयवतर्कनिर्णयवादजल्पवितंडा-  
 हेत्वाभासछलजातिनिग्रहस्थानां स्थानां षोडशपदार्थानां सुद्देशलक्षणपरीक्षाभिस्तत्त्वज्ञानं त-  
 स्य प्रयोजनं एवं दशाध्यायं वैशेषिकशास्त्रं कणादेन प्रणीतम् द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषस-  
 मवायानां षण्णां भावपदार्थानामभावसप्तमानां साधर्म्यवैधर्म्याभ्यामुत्पादनं तस्य प्रयोजनं ए-  
 तदपिन्यायपदेनोक्तम् एवं मीमांसापि द्विविधा कर्ममीमांसा शारीरकमीमांसा च तत्र द्वादशा-  
 ध्यायी कर्ममीमांसा अथात्तौ धर्मजिज्ञासेत्यादि एवाहार्थे च दर्शनादित्यंता भगवता जैमिनिना

महि  
१४

प्रणीता तत्र धर्मप्रकरणं १ धर्मभेदाभेदौ २ शेषशेषिभावः ३ क्रत्वर्थपुरुषार्थभेदेन प्रयुक्तिविशेषः ४ श्रुत्य  
र्थपाठनादिक्रमभेदः ५ अधिकारविशेषः ६ सामान्यातिदेशः ७ विशेषातिदेशः ८ ऊहः ९ बाधः १० तंत्रं  
११ प्रसंगश्चेति १२ क्रमेण द्वादशानामध्यायानामर्थाः तथासंकर्षणकांडमपि अध्यायचतुष्टयात्मकं जै  
मिनिना प्रणीतं तच्च देवताकांडसंज्ञया प्रसिद्धमप्युपासनारव्यकर्मप्रतिपादकत्वात्कर्ममीमांसातर्ग  
तमेव तथाचतुरध्यायीशारीरकमीमांसाऽथातो ब्रह्मजिज्ञासेत्यादिरनावृत्तिः शब्दादित्यं ताजीव-  
ब्रह्मैकत्वसाक्षात्कारहेतुश्च वणारव्यविचारप्रतिपादकान्यायानुपदर्शयंती भगवता बादरायणेन कृ  
ता तत्र सर्वेषामपि वेदांतवाक्यानां साक्षात्परं परया वा प्रत्यगभिन्ना द्वितीये ब्रह्मणि तात्पर्यमिति स  
मन्वयः प्रथमाध्यायेन प्रदर्शितः तत्रच प्रथमपादे स्पष्टब्रह्मलिंगयुक्तानि वाक्यानि विचारितानि द्वि  
तीयपादे त्वस्पष्टब्रह्मलिंगयुक्तानि उपास्यब्रह्मविषयाणि तृतीयपादे अस्पष्टब्रह्मलिंगानि प्रायशो  
ज्ञेयब्रह्मविषयाणि एवं पादत्रयेण वाक्यविचारः समापितः चतुर्थपादे तु प्रधानविषयत्वेन संदिह्य

टी-

१४

मानान्यव्यक्तजादिपदानिचिंतितानि एवंवेदांतानामद्वयेब्रह्मणिसिद्धसमन्वयेतन्नसंभावितस्मृतित  
 र्क्षादिविरोधमाशंक्यतत्परिहारःक्रियतइत्यविरोधोद्वितीयाध्यायेनदर्शितः तत्राद्यपादेसांख्ययो  
 गकाणादादिस्मृतिभिः सांख्यादिप्रयुक्तैस्तर्कैश्चविरोधोवेदांतसमन्वयस्यपरिहृतः द्वितीयेपादेसां  
 ख्यादिमतानां दुष्टत्वंप्रतिपादितम् स्वपक्षस्थापनपरपक्षनिराकरणरूपपक्षद्वयात्मकत्वाद्विचार  
 स्य तृतीयेपादेमहाभूतसृष्ट्यादिश्रुतीनां परस्परविरोधः पूर्वभागेनपरिहृतः उत्तरभागेनतुजीवविष  
 याणाम् चतुर्थपादेइंद्रियविषयश्रुतीनांविरोधपरिहारः तृतीयाध्यायेसाधननिरूपणम् तत्रप्रथ  
 मपादेजीवस्यपरलोकगमननिरूपणेनवैराग्यनिरूपितम् द्वितीयपादेपूर्वभागेनत्वंपदार्थशोधि  
 तः उत्तरभागेनतत्पदार्थः तृतीयपादेनिर्गुणोब्रह्मणिनानाशाखापठितोपुनरुक्तपदोपसंहारःकृ  
 तः प्रसंगाच्चसगुणविद्यासुशाखांतरीयगुणोपसंहारानुपसंहारोनिरूपितो चतुर्थपादेनिर्गुण  
 ब्रह्म विद्यायाबहिरंगसाधनानिआश्रमयज्ञादीन्यंतरंगसाधनानिशमदमनिदिध्यासनादीनिच

महि-  
१५

निरूपितानि चतुर्थेऽध्याये सगुणनिर्गुणविद्ययोः फलविशेषनिर्णयः कृतः तत्र प्रथमपादेश्वरवणाद्या  
द्वत्यानिर्गुणं ब्रह्मरुपासनाद्वत्यासगुणं वा ब्रह्मसाक्षारत्तत्त्वजीवतः पापपुण्यालेपलक्षणजीवन्मु  
क्तिरभिहिता द्वितीयपादेऽभियमाणस्योत्क्रांतिकप्रकारश्चितितः तृतीयपादे सगुणब्रह्मविदो मृ  
तस्योत्तरमार्गोऽभिहितः चतुर्थपादे पूर्वभागेन निर्गुणब्रह्मविदो विदेहकैवल्यप्राप्तिरुक्ता उत्तरभा  
गेन सगुणब्रह्मविदो ब्रह्मलोके स्थितिरुक्तेति इदमेव सर्वशास्त्राणां मूर्द्धन्यं शास्त्रांतरं सर्वमस्यैव  
शेषभूतं इतीदमेव सुसुक्ष्मभिरादरणीयं श्रीशंकरभगवत्पादोदितप्रकारेणैतिरहस्यम् एवं  
धर्मशास्त्राणि मनुयाजवल्क्ययमांगिरो वसिष्ठदक्षसंवर्त्तशातातप्यपराशरगौतमशंखलि-  
खितहारीतापस्तंबोशनो व्यासकात्यायनबृहस्पतिदेवलनारदपैठीनसिप्रभृतयस्तैः कृ  
तानि वर्णाश्रमधर्मविशेषाणां विभागेन प्रतिपादकानि एवं व्यासकृतं महाभारतं वाल्मी  
कि कृतं रामायणं च धर्मशास्त्र एवांतर्भूतं स्वयमिति हासत्वेन प्रसिद्धम् सांख्यादीनां ध

ती.

१५



मशास्त्रांतर्भावेपिदहस्वशब्देनैवनिर्देशात्सृथगेवसंगतिर्वाच्या अथवेदचतुष्टयस्यक्रमेणचत्वा  
 रउपवेदाः तत्रायुर्वेदस्याष्टौस्थानानिभवन्ति सूत्रंशारीरमेंद्रियंचिकित्सानिदानंविधानंकल्यःसि  
 द्विश्चेति ब्रह्मप्रजापत्यश्विधन्वंतरींद्रभरद्वाजात्रेयाग्निवेश्यादिभिरुपदिष्टश्चरकेणसंक्षिप्तः  
 तत्रैवसुश्रुतेनपंचस्थानात्मकंप्रस्थानांतरंकृतंएवंवाग्भट्टादिभिरपिबहुधंतिनशास्त्रभेदः का  
 मशास्त्रमप्यायुर्वेदांतर्गतमेवसुश्रुतेनवाजीकरणारव्यकामशास्त्राभिधानात्तत्रवात्स्यायने  
 नपंचाध्यायात्मकंकामशास्त्रंप्रणीतं तस्यचविषयवैराग्यमेवप्रयोजनंशास्त्रोद्दीपितमार्गेणा  
 पिविषयभोगेदुःखमात्रपर्यवसानात् चिकित्साशास्त्रस्यरोगतत्साधनरोगनिवृत्तितत्साधनज्ञा  
 नंप्रयोजनम् एषंधनुर्वेदःपादचतुष्टयात्मकोविश्वामित्रप्रणीतः तत्रप्रथमोदीक्षापादः द्वितीयः  
 संग्रहपादः तृतीयःसिद्धिपादःचतुर्थःप्रयोगपादः तत्रप्रथमपादेधनुर्लक्षणंअधिकारिनिरूप  
 णंचकृतं तत्रधनुःशब्दश्चापेरूढोपिचतुर्विधायुधवाचीवर्तते तच्चचतुर्विधंसुक्तमसुक्तंसुक्ता

महि  
१६

मुक्तं यंत्रमुक्तं च तत्र मुक्तं चक्रादि अमुक्तं रवइगादि मुक्तामुक्तं शल्यावांतरभेदादि यंत्रमुक्तं शरादि  
तत्र मुक्तमस्त्रमित्युच्यते अमुक्तं शस्त्रमित्युच्यते तदपि ब्राह्मवैष्णवपाशपतप्राजापत्याग्नेयादि  
भेदादनेकविधं एव साधिदैवतेषु समंत्रेषु चतुर्विधायुधेषु येषामधिकारः क्षत्रियकुमाराणां तदनु  
यायिनां च ते सर्वे चतुर्विधाः पदातिरथगजतुरगारूढाः दीक्षाभिषेकशकुनमंगलकरणादिकंच स  
र्वमपि प्रथमपादे निरूपितम् सर्वेषां शस्त्रविशेषाणामाचार्यस्य चलक्षणपूर्वकं संग्रहणप्रका  
रोदर्शितः द्वितीये पादे गुरुसंप्रदायसिद्धानां शस्त्रविशेषाणां पुनः पुनरभ्यासो मंत्रदेवतासिद्धि  
रणमपि निरूपितं तृतीयपादे एवं देवतार्चनाभ्यासादिभिः सिद्धानामस्त्रविशेषाणां प्रयोगश्च  
तुर्थपादे विरूपितः क्षत्रियाणां स्वधर्माचरणं युद्धदुष्टदस्युचौरादिभ्यः प्रजापालनं च धनुर्वेदस्य  
प्रयोजनम् एवं गंधर्ववेदशास्त्रं भरतेन प्रणीतम् तत्र नृत्यगीतवाद्यभेदेन बहुविधोऽर्थः प्रपंचि  
तः देवताराधननिर्विकल्पकसमाध्यादिसिद्धिश्च गंधर्ववेदस्य प्रयोजनम् एवमर्थशास्त्रं च बहु

दी-

१६

विधेनीतिशास्त्रमश्वशास्त्रगजशास्त्रशिल्पशास्त्रसू पकारशास्त्रंचतुःषष्टि कलाशास्त्रंचेति ताश्चतुः  
षष्टीकलाश्चैवागमोक्ताः गीतं१ वाद्यं२ नृत्यं३ नाट्यं४ आलेख्यं५ विशेषक छेद्यं६ तंडुलकुसुमबलिवि  
कराः७ पुष्पास्तरणं८ दशनवसनंगरागाः९ मणिभूमिकाकर्म१० शयनरचनं११ उदकवाद्यं१२ उद  
कवाहः१३ चित्रायोगः१४ कर्णपत्रभंगा१५ गंधयुक्तिः१६ भूषणयोजनं२० ऐंद्रजालाः२१ कौकुमार  
योगाः२२ हस्तलाघवं२३ चित्रप्रकाशापूपभक्तविकारक्रियाः२४ पानकारसरागासवयोजनं२५ सू  
चीवामकर्म२६ सूत्रक्रीडा२७ वीणाडमरुकवाद्यानि२८ प्रहोलिकामतिमालाः२९ दुर्वचकयोगाः३० पु  
स्तकवाचनं३१ नाट्यकारव्यापिकादर्शनं३२ काव्यसमस्यापूरणं३३ पट्टिकावेत्रवाणविकल्पाः३४ तर्क  
कर्माणि३५ तक्षणं३६ वास्तविद्या३७ रूप्यरत्नपरीक्षा३८ धातुवादः३९ मणिरागज्ञानं४० आकारज्ञानं  
४१ वृक्षायुर्वेदयोगाः४२ मेषकुक्कुटलावकयुद्धविधिः४३ शकसारिकाप्रलापनं४४ उत्सादनं४५ क्लेशमा  
र्जनकौशलं४६ रसमुष्टिकाकथनं४७ स्लेष्ठितकविकल्पाः४८ देशभाषाज्ञानं४९ पुष्पशक्ति कानिमित्त

महि  
१७

ज्ञानं ५० यंतृमातृका ५१ धरणा मातृका ५२ असंवाच्यमानसी काव्यक्रियाविकल्पाः ५३ अभिधानकोशाः  
५४ छंदो ज्ञानं ५५ क्रियाविकल्पाः ५६ ललितविकल्पाः ५७ वज्रगोपनानि ५८ द्यूतविशेषः ५९ आकर्ष-  
क्रीडा ६० बालक्रीडकानि ६१ वैनायकीविद्याज्ञानं ६२ वैजयिव विद्याज्ञानं ६३ वैयासिकीविद्याज्ञानं ६४  
इति चतुःषष्टीकलाः नानासुनिभिः प्रणीतं तत्सर्वं तस्य सर्वस्य च लौकिकालौकिकतत्तत्प्रयोजनभेदो  
द्रष्टव्यः एवमष्टादशविद्याशास्त्रयीशब्देनोक्तास्तथा सारव्यशास्त्रं कपिलेन भगवता प्रणीतम् अत्र त्रि-  
विधदुःखात्यंतनिवृत्तिरित्यंतपुरुषार्थइत्यादिषडध्यायं तत्र प्रथमे ध्याये विषयानि रूपिताः द्वि-  
तीये ध्याये प्रधानकायोणि तृतीये ध्याये विषयवैराग्यं चतुर्थे ध्याये विरक्तानां पिंगलाकुसारादीनामा-  
ख्यायिकाः पंचमे ध्याये परपक्षनिर्जयः षष्ठे सर्वार्थसंक्षेपः प्रकृतिपुरुषविवेकज्ञानं सारव्यशास्त्र-  
स्य प्रयोजनम् तथा योगशास्त्रं भगवता पतंजलिना प्रणीतम् अथ योगानुशासनमित्यादिषादच-  
तुष्टयात्मकं तत्र प्रथमे पादे चित्तवृत्तिनिरोधात्मकः समाधिरभ्यासवैराग्यरूपं च तत्साधनं निरूपितं

दी

१७

द्वितीयेपादेविक्षितचित्तस्यापिसमाधिसिद्धिर्धर्ममनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमा  
 धयोऽष्टावंगानि निरूपितानि तृतीयपादेयोगविभूतयः चतुर्थपादेकैवल्यमिति तस्यचविजानीयप्र  
 त्ययनिरोधद्वारेणनिदिध्यासनसिद्धिःप्रयोजनं तथापशुपतिमतं पाशुपतशास्त्रं भगवतापशुपति  
 नापशुपाशविमोक्षणायाथातः पाशुपतयोगविधिं व्याख्यास्यामइत्यादिवैचित्र्याध्यायविरचितं तत्रा  
 ध्यायपंचकेनापिकार्यरूपोजीवः पशुः कारणं पशुपतिरीश्वरः योगः पशुपतौचित्तसमाधानं विधि  
 र्भस्मनात्रिषवणस्नानादिर्निरूपितः दुःस्वांतसंज्ञको मोक्षश्चास्यप्रयोजनं यत्तएवकार्यकारणयोग  
 विधिदुःस्वांताइत्याख्यायंते एवंचवैष्णवभारदादिभिः कृतं पंचरात्रं तत्रवासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्ना  
 निरुद्धाश्चत्वारः पदार्थाः निरूपिताः भगवान्वासुदेवः परमेश्वरः सर्वः सर्वकारणं तस्मादुत्पद्यते संक  
 र्षणारब्धोजीवस्तस्मान्मनः प्रद्युम्नस्तस्मादनिरुद्धोऽहंकारः सर्वचैतेभगवतोवासुदेवस्यैवांशभूता  
 स्तदभिन्नाएवेति तस्यवासुदेवस्यमनोवाक्कायवृत्तिभिराश्रयनं कृत्वा कृतकृत्यो भवतीत्यादिचनि

महि  
१८

रूपितं तदेवं दर्शितः प्रस्थानभेदः सर्वेषां संक्षेपेण त्रिविध एव प्रस्थानभेदः तन्नाशवादः एकः परि  
णामवादो द्वितीयः विवर्तवादस्तृतीयः पार्थिवाण्यतैजसवायवीयाश्चतुर्विधाः परमाणवो ह्यणुकादि  
क्रमेण ब्रह्मांडपर्यंतं जगदारभन्ते असदेव कार्यकारणव्यापारादुत्पद्यत इति प्रथमः तार्किकाणां मी  
मांसकानां च सत्त्वरजस्तमोगुणात्मकप्रधानमेव महदहंकारादिक्रमेण जगदाकारेण परिणमते सू  
र्वमपि सूक्ष्मरूपेण सदेव कार्यकारणव्यापारेणाभिव्यज्यत इति द्वितीयः पक्षः सांख्ययोगपाश्र्वपतानं  
ब्रह्मणः परिणामो जगदिति वैष्णवाः स्वप्रकाशपरमानंदाद्वितीयं ब्रह्म स्वमायावशान्निध्यैव जगदा  
कारेण कल्प्यत इति तृतीयः पक्षः ब्रह्मवादिनाम् सर्वेषां च प्रस्थानकर्तृणो मुनीनां विवर्तवादपर्यवसा  
नेनाद्वितीये परमेश्वरे एव चेदांतमतिपाद्येतात्पर्यम् न हिते सुनयो भ्रान्ताः सर्वज्ञत्वात्तेषां किंतु बहिर्वि  
षयप्रवणानामापाततः परमपुरुषार्थे प्रवेशो न भवतीति नास्ति क्यनिवारणाय तैः प्रकारभेदाः प्रद  
र्शिताः तत्र तेषां तात्पर्यमबुद्ध्या वेदविरुद्धेऽर्थे तेषां तात्पर्यमुत्प्रेक्षमाणास्तत्तन्मतमेवोपादेयत्वेन

दी

१८

गृह्णंतो जनाः क्रजुः कुटिलानां पथजुषो भवन्तीति न सर्वेषामृजुमार्ग एव प्रवेशो न वा पर्यवसानेऽपि  
 परमेश्वरगम्याप्तिरंतःकरणशतद्विवशेन पश्चाद्भ्रजुमार्गाश्च यणादेवेत्यर्थः हरिपक्षेऽप्येवम् ७ एवं  
 सर्वशंकोद्वारेण हरिहरस्वरूपं निरूप्य तदेवार्चाचीनपदस्थं स्तोति हे वरद तव परिपूर्णपरमेश्व  
 रस्यापि एतत्तंत्रोपकरणं तंत्रस्य कुटुंबधारणस्य उपकरणं साधनम् तदेवाह महोक्षः महानुक्षा

महोक्षः खट्वांगं परशुरजिनं भस्म फणिनः कपालं चेतीयत्तव वरद तंत्रोपकरणम्

बृहद्वृषभः खट्वांगं वदाया अवयवविशेषः कपालिका नां प्रसिद्धः परशुः टंकः कुठारो वा अजिनं चर्म  
 भस्म पांशुः फणिनः सर्पः कपालं मनुष्यशिरोस्थि चेति सप्तकम् नन्वेवं दरिद्रस्तृष्टोपिकिंदास्यतीत्य  
 त आह कुरा इत्यादि कुरास्तु भवत्सेवया भवद्भूषणहितां भवतो भूविक्षेपमात्रेण समर्पितां तां  
 तां असाधारणी मृद्धिं संपत्तिं दधति धारयन्ति त्वमिति दरिद्रस्तव भृत्यास्तु सर्वे कुरास्तु त्वसादास्तु

महि-  
१९

मृद्धा इति व्यतिरेकं तु शब्द आह योऽन्यन्यन्धनवतः करोति स तदपेक्षया अधिक धनवान्भवतीति प्रसिद्धम्  
ननु तर्ही शोपिकथं स्वयं महोक्षादिमात्रपरिवार इत्यत आह नहीत्यादि हियस्मात्स्व आत्मनि स्वरूपे  
चिदानंदधने आरमत्यार्काडुत इति तथा तं न भ्रमयति न मोहयति विषयमृगतृष्णा विषया इन्द्रिया  
र्थाः शब्दस्पर्शरूपरसगंधास्तएवमृगतृष्णा जलबुद्ध्या गृह्यमाणामरीचिका यथा मृगतृष्णारविरश्चि

सूरास्तातामृद्धिंदधतितु भवद्भू प्रणिहितां न हि स्वात्मारामं विषयमृगतृष्णा भ्रमयति ८

रूपा जलविरुद्धस्वभावापि भ्रान्त्या जलमयी वा भासते तथा विषया अपि दुःखरूपा भ्रान्त्या सुखरूपा  
आभासंत इति रूपकार्थः यत्र जीवोपि स्वात्मारामतां प्राप्तो न विषयासक्तो भवति तत्र किमु वक्तव्यं नि  
त्यमुक्तः परमेश्वरां विषयेर्नाभिभूय त इत्यभिप्रायः तेन दृष्यभासूढारवद्वांगपरशुफणिकपालालं  
तचतुर्भजाचर्मवसनाभस्मांगरागाफणिकपालविविधभूषणामाहेश्वरीमूर्तिर्गुरूपदेशेन ज्ञाता

दी

२१



सत्त्वादिभिरागधेत्यर्थः वस्तुतस्तपुरुषप्रधानमहदहंकारतन्मात्रेन्द्रियभूतानिमहोक्षादिरूपेणगु  
 षानिभगवन्तंयहेचरमुपासतइत्यागमप्रसिद्धम् तस्यजगत्कुटुंबस्यतत्त्वान्येवोपकरणमितिनिगर्वः  
 हरिप्रसन्नो मल्लोक्षः अक्षश्चक्रं अक्षोरथावयकेचविभीतकेस्यादक्षाणिपंडितजनाविदुरिन्द्रियाणि  
 इतिधरणिः सहस्तेजोरूपं भस्मफणिनः भस्मवच्छुभ्रस्यकोमलांगस्यचफणिनः शेषस्यअजिनंशरी  
 रत्वकस्यद्वाशय्या तथाकपालं केशिरःपाल्यतेऽनेनैतिकपालंशिरउपधानंतस्यैवभस्मफणिनोंगेक  
 श्विदुच्छितावयवविशेषः अथवाकेनजलेनपाल्यतइतिकपालंपद्मंशरवोवा तस्मिन्पक्षेभस्मफणि  
 नोंगंअजिनंचरवद्गोपयंकस्थानीयंअजिनंचतदुपरिआस्तृतवस्त्रस्थानीयमितिबोद्धव्यम् तथापर-  
 शरितिपरशराभावाभिराभिप्रायेणहेवरदएतावत्तवतंत्रोपकरणमित्यादिपूर्ववत् अथवाविषयम्  
 गत्प्रावाऽविद्योतः करणोपरत्तंप्रतिबिंबकल्पंव्यामोहयंत्यपिरामंअनंतसत्यज्ञानानंदात्मकत्वेन  
 योगिनांविषयंत्वांबिंबकल्पंनमोहयतिनस्वावरणोशेनाभिभवति उपाधेःप्रतिबिंबपक्षपातित्यात्

हि.  
२०

कीदृशीसा स्वात्मा स्वःसच्चिदानंदात्मकस्त्वमेवात्मास्वरूपंयस्याःसातथा त्वय्यध्यस्तासास्वसत्तास्फूर्तिप्रदंत्वांकथं व्यामोहयेदित्यर्थः अत्रापिचक्रादीनांभगवद्विभूतित्वंविष्णुपुराणादौप्रसिद्धम् ८ एवंस्तत्त्वयोर्हरिहरयोर्निर्गुणंसगुणंचस्वरूपंनिरूपितंसंप्रतिस्तुतेःप्रकारंनिरूपयन्स्तोति हेपुरमथनतैःस्तुतिप्रकारैस्त्वांस्तुवन्नजिह्वेमिनाहंलज्जेविस्मितइवजातचमत्कारइव यथाकश्चिदद्भुतंदृष्ट्वा

ध्रुवंकश्चित्सर्वसकलमपरस्त्वद्भुवमिदंपरोध्रौव्याध्रौव्येजगतिगदतिव्यस्तविषये

विस्मितस्तत्परवशत्वाल्लोकोपहासमगणयित्वाविचेष्टतेतथाहमपिस्तोनुमयंनजानातीतिजनोमांडपहसिष्यतीतिलज्जामगणयन्त्वत्स्तुतौप्रवृत्तौस्मीत्यर्थः तैःकैःप्रकारैरित्याह ध्रुवमित्यादि कश्चित्कोपिसारव्यपातंजलमतानुसारीसर्वसमग्रंजगत्ध्रुवंजन्मनिधनरहितम् सदेवगदतिव्यक्तंवदतीत्यर्थः नह्यसतःउत्पत्तिःसंभवतिनवासतोविनाशइत्याविर्भावतिरोभावमात्रमुत्पत्तिविनाशशब्दाभ्यामपि

दी.

२०

लक्ष्यते तेन परमेश्वरोपितावन्मात्रस्येष्टेन त्वसत उत्पत्तिः सतो वा विनाशश्चेत्यभिप्रायः इति सत्कार्ये वा  
 द एकः पक्षः तथाऽपरोन्यः स्रगतमतानुवर्ती सकलमिदमध्रुवं क्षणिकमिति गदति न हि सतः स्थिरत्वं  
 संभवति अर्थक्रियाकारित्वमेव सत्त्वम् तच्च सदर्थस्ये क्षणयोगेन न विलंबेन उपपद्यते इत्येकस्मिन्  
 क्षणे सर्वार्थक्रियासमाप्तेरुत्तरक्षणेऽसत्त्वमेव तथाच परमेश्वरस्यापि क्षणिकविज्ञानसंतानरूपत्वाद

समस्तेष्वेतस्मिन्पुनरमथ न तैर्विस्मृत इव स्तवज्जिद्रेमित्यां न रवलु ननु धृष्टासुरवरता ९

सावसत उत्पत्तेरिष्टेन न तु सतः स्थिरत्वायेति द्वितीयः पक्षः सर्वक्षणीकतावादलक्षणः तदुभयपक्षास  
 हिष्णुश्च परस्तार्किकः समस्तेष्वेतस्मिन् जगति ध्रुव्याध्रुव्यं नित्यत्वा नित्यत्वे व्यस्तविषये भिन्नधर्मवर्ति  
 नी गदति आकाशादिचतुष्कपृथिव्यादिचतुष्कपरमाणवश्च नित्याः आकाशकालदिगात्ममनःपृथि  
 व्यादिपरमाणवश्च नित्या इति वा कार्यद्रव्याणि चानित्यानि तथाचानित्यानामुत्पत्तिविनाशयोरिष्टे

महि  
२१

परमेश्वरो न तु नित्यानामपीत्यर्थः इत्येवं तृतीयः पक्षः तथा च त्रिष्येतेषु द्वौ तांगीकारादद्वितीयसन्मात्र  
रूपस्य परमेश्वरस्य स्पर्शोपि नास्तीति सोपाधिकसंकुचितैश्वर्यरूपेण स्तुतिः सर्वथा लज्जा करीत्यर्थः  
तर्हि किमिति न लज्जस इत्यत आह ननु अहो रवलुनिश्चितं मुरवरतावाचालता धृष्टानिर्लज्जा तथा  
मुरवरतैवलज्जामपहरतीत्यर्थः एवं सर्वप्रकारप्रवादवादकवादादीनामाभासत्वं उक्तं अद्वितीयवाद  
तवैश्वर्यं यत्नाद्यदुपरिविरंचो हरिरधः परिच्छेत्तुं याता वनलमनलस्कंधवपुषः

स्यैवलज्जानास्यदत्वेन सत्यत्वमिति द्रष्टव्यम् एतच्च त्वमर्कस्त्वं सोम इत्यादौ स्पष्टीकरिष्यते हरिपक्षे  
ष्येवम् तत्र पुरमथ न शब्दः प्राग्व्याख्यातः ९ एवं श्लोकनवकेन स्तुतिसामग्रीं निरूप्य स्तुतौ प्रस्तुता  
यांसमस्तप्रभाववतामग्रेसरयोर्हरिविरंच्योरपि त्वत्प्रसादादेव त्वत्साक्षात्कार इत्येवं निरतिशयं माहा-  
त्यं प्रकटयन्तीति हैगिरिशतवानुवृत्तिः सेवा किं न फलति अपितु सर्वमेव फलति त्वत्साक्षात्कारप

दी

२१

येतंफलं ददातीत्यर्थः तत्रान्वयव्यतिरेकाभ्यां कारणतां द्रवयितुं भगवदनुवृत्तिव्यतिरेके फलव्यतिरेकमाह यद्यस्मादनलस्कंधवपुषस्तेजःपुंजमूर्तेस्तवैश्वर्यस्थूलंरूपं परिच्छेत्तुं इयत्तयावधारयितुमुपरिविरंचिर्ब्रह्माऽधोऽस्तान्द्वारिः विष्णुः यत्नात्सर्वप्रयत्नेनयावद्गुंतुं शक्नोतावद्यातौ गतौ अनलं न अलं न परिच्छेत्तुं समर्थावित्यर्थः यत्रस्थूलरूपमप्यपरिच्छेद्यं तत्र दूरे सूक्ष्मरूपपरिच्छेदसंभावना तेन त्व

ततो भक्तिश्चद्वाभरगुरुगृणद्वांगिरिशयत्स्वयं तस्थेताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्न फलति॥

दनुवृत्तिं विना हरिविरंच्योः प्रसिद्धमहाप्रभावयोरपित्वं न विज्ञेयस्तत्र कावार्त्ताऽन्येषामिति व्यतिरेकमुक्त्वाऽन्वयमाह ततस्तस्मात्कारणात्स्वयत्नवैफल्यादनंतरं ताभ्यां हरिविरंचिभ्यां श्लाघन् दूःस्थाश्लाघां प्रीत्यमान इति चतुर्थी तयोर्ज्ञानायेत्यर्थः कीदृशाभ्यां भक्तिश्चद्वाभरगुरुगृणद्वाभ्यां भक्तिरत्र कायिकी सेवाश्चद्वाऽस्ति क्यबुद्धिस्तयोर्भरोति शयस्तेन गुरुश्रेष्ठं निरतिशयं यथा तथा गृणद्वांस्तु वद्वां वाचिकीं

महि-  
२२

सेवांकुर्वद्वां यदिगुरुतरंभवति शिलोच्चयादितत्पवनपर्जन्यादिभिर्नविक्रियामुपैतिलघुद्रव्यवत्त-  
थास्ततिरपिअतिगौरववती शिलोच्चयादिस्थानीयापवनपर्जन्यस्थानीयेर्विघ्नैश्चालयितुंनशक्येति  
गुरुशब्देनध्वनितं एवरूपेणतवैश्वर्यंस्तवद्वांताभ्यांकिमित्याह स्वयंतस्थे स्वयमेवनतुतयोःप्रयत्ने  
नतस्थेस्वमात्मानंप्रकाशयतिस्मा अत्रतवैश्वर्यमिति कर्तृपदंद्रष्टव्यं प्रकाशनार्थेचात्मनेपदम् यद्वा  
गृणद्वामितिकर्त्तरितृतीया तस्थेस्थितंनिर्हृत्तमितिभावप्रत्ययः ततस्तयोर्निर्हृत्तावपि किंतवानु  
वृत्तिर्नफलत्यपितुफलत्येवेत्यर्थः तस्मादेवंहरिविरंचिभ्यामपित्वदनुवृत्त्यैवत्वंसाक्षात्कृतः कारा  
र्त्ताःन्येषामित्यन्वयउक्तः एवंप्रदनुवृत्तिरेवसर्वफलतीत्यन्वयव्यतिरेकाभ्यांहृदीकृतम् हरिपक्षे  
तु गिरौगोवर्द्धनारख्येशेतेगोपीरमयन्नितिगिरिशः श्रीविष्णुः अथवागिरिमंदरंयतितनूकरोतिक्षी  
रोदंमध्वन्नितिगिरिशः योजनिकापूर्ववत् हरिःसर्पःशेषःविरंचिशेषाभ्यामपित्वत्तुपयैव त्वंप्राप्तइति  
पूर्ववत्सर्वं अत्रानिलइति क्वचित्पाठः सनसांप्रदायिकः तथाचान्यत्रोक्तं नोर्ध्वगम्यःसरसिजभु

दी

२२

वोनाप्यधः शार्ङ्गपाणोरासीदंतस्तबहुतबहस्कंधमूर्त्यास्थितश्चेति १० अथबलिरावणयोरस्तरयोरपिभ  
गवदनुग्रहं दर्शयन्स्तौति हैत्रिपुरहरस्थिरायानिश्चलायास्त्वभक्तेस्तवसेवायाःविस्फूर्जितमिदंप्रभा  
वोयं किंविशिष्टायास्त्वद्वक्तेः शिरःपद्मश्रेणीरचितचरणांभोरुहबलेः शिरांस्येवपद्मानिअर्थाद्रावण  
स्यतेषांश्रेणीपंक्तिस्तयारचितः कल्पितःचरणांभोरुहयोः पादपद्मयोर्बलिरूपहारोयस्यांसातथारा

अयत्नादापाद्यत्रिभुवनमवैरव्यतिकरंदशास्योयद्वाहूनभृतरणकंदूपरवशान्

वणेनहिनवभिःशिरोभिःस्वकृतहस्तकृत्तैःशंभोरुपहारःकृतइतिपुराणप्रसिद्धंकिंतद्विस्फूर्जितमित्य  
तआह यत्तदशास्योरावणोबाहून्विंशतिभुजान् कीदृशान् रणाययुद्धायकंदुःखजूरितिस्पृहेतियावत्  
तयापरवशान् तदधीनानभृतधृतवान् रणकंदर्हिरेणेनैवनिवर्त्तते रणासंपत्त्याचसर्वदातत्कंदुरेव  
तद्भुजेधितिभावः तर्हिरेणसंपाद्यकिमिति नतत्कंदूंनिवर्त्तयतीतिचेन्नप्रतिमल्लाभावादित्याह त्रि

महि.

२३

भुवनं त्रैलोक्यं अवैरिव्यतिकरं न विद्यते वैरस्य विरोधस्य व्यतिकरः कारणं दर्पादियत्र तत्तथा आपाद्यसं  
पाद्यत्रैलोक्यवर्तिनो वीरानिन्द्रादीन् स्वदास्यं नीत्वा इत्यर्थः तदप्ययत्नादयत्नेनैव स्वयमेव रावणपराक्र  
मं श्रत्वा सर्वे वीरा दर्पादित्युक्तवन्त इत्यर्थः तथा चानायासेनैव निजितत्रिजगतीरावणस्य भुजानां कुंड  
नैव शांतेत्येष शौर्यातिशयो भगवद्भक्तेरेव प्रभाव इत्यर्थः आसाद्येति क्वचित्पाठः तस्य प्राप्येत्यर्थः हरि

शिरःपद्मश्रेणीरचितचरणां भोरुहबलेः स्थिरायास्त्वद्भक्तेस्त्रिपुरहरविस्फूर्जितमिदं ११

यक्षेतु त्रीणीजाग्रस्वप्नसुषुप्ताख्यानिपुराणि भक्तानां जीवानां स्वसाक्षात्कारेण हरतीति त्रिपुरहरो वि  
ष्णुः है त्रिपुरहरमोक्षदायकविष्णो दशास्यो यत्तादृशो भुजान्बाहून् अमृततत्त्वद्भक्तेरेव पूर्वकृताया  
इदानीं फलरूपेण परिणममानाया अतएव स्थिराया अनेककल्पव्यवधानेपि यावत्फलपर्यंतं स्था  
यिन्यास्तव सेवाया विस्फूर्जितमिदं नान्यस्य प्रभावो यमित्यर्थः त्वदीयवैकुण्ठपुरद्वारपालस्य पार्षद

दी.

२३



प्रवरस्यत्वदिच्छयेवासुरीयोनिमनुभवतोपिरावणस्यत्वद्रक्तिप्रभावादेवनिरतिशयंपौरुषमित्यर्थः तथा  
चबलेः वैरोचनेः त्वद्रक्तेर्विस्फूर्जितमिदं यागशालायां त्वदागमत्वसाणितोयदानत्वच्चरणोबुजस्पर्श-  
नादिएतत्सर्वे सूचयन्संबोधयति हे शिरःपद्मश्रेणीरचितचरणोभोरुह अत्रापिबलेरितिसंबध्यते  
बलेः शिरएवपद्मश्रेणीपद्ममयीनिःश्रेणिकापादविक्षेपभूमिस्तस्यांरचितमर्पितंचरणोभोरुहयेन  
सातथा योगपद्मपीठेहिभगवच्चरणारविंदंतिष्ठतीतिशास्त्रप्रसिद्धः भगवच्चरणारविंदाधारत्वे  
नबलेः शिरोपिपद्मपीठत्वेननिरूपितम् शिरःशब्दस्यनित्यसापेक्षत्वाच्चअत्रासापेक्षसमासोनदो  
षायदेवदत्तस्यगुरुकुलमिति वत् बलिनारबलुभगवद्दामनावतारप्रार्थनयापदत्रयमिताभूमि  
र्देयेतिप्रतिज्ञातंतत्रपदद्वयेनैवसर्वस्मिन्जगतिभगवताक्रांतेस्वसत्यपालनायतृतीयपदस्थानं  
स्वशिरएवबलिनादत्तंतच्चभगवतास्वपादां बुजेनावष्टब्धंइतिपुराणप्रसिद्धम् नत्वेतादृशः प्र  
सादो ब्रह्मादिभिरपिलब्धोस्तितस्माद्वलि कृतायास्त्वद्रक्तेरेवप्रभावोयमित्यर्थः ११ ७५

महि-  
२४

एवंबलिगावणयोर्भक्तिवशादनुग्रहं प्रदर्शयन्तयोरेवदर्पवशान्निग्रहं प्रदर्शयन्स्तोति हेविपुरहर  
अमुष्यपूर्वश्लोकोक्तस्यरावणस्यप्रतिष्ठास्थितिः त्वयिअलसचलितांगुष्ठशिरसिसतिपातालेप्यल  
भ्याआसीत् अलसमंदयथास्यात्तथाचलितंकंपितंअंगुष्ठशिरःअंगुष्ठाग्रंयेनसतथातस्मिन्चलित  
मितिह स्वत्वंचकंपतेर्चलतेर्मित्वानुशासनात् तथाचतवांगुष्ठकंपनमात्रेणैवतस्यवीराभिमानि-

अमुष्यत्वत्सेवासमधिगतसारंभुजवनंबलात्कैलासेपित्वदधिवसतौविक्रमयतः

नोऽधः प्रवेशोशक्यप्रतीकारआसीदित्यर्थः अमुष्यकिंकुर्वतःत्वदधिवसतावपिकैलासेतवमंदिरे  
पिस्फटिकगिरींभुजवनंभुजवृंदंविंशतिसंख्याकंबलाद्विक्रमयतः अतिशौर्येणव्यापारयतः इ  
ममुत्पाद्यलंकायांनेष्यामीत्यभिप्रायेणभुजचेष्टांकुर्वतइत्यर्थः कीदृशंभुजवनंत्वत्सेवासमधिग  
तसारं त्वत्सेवयासमधिगतः प्राप्तःसारोबलंयेनतत्तथा त्वत्प्रसादेनबलमासाद्यत्वद्दृहमुत्पाद्य

दी-

२४

तीत्यहो कृतघ्नतामौल्यं चेत्यभिप्रायः एवं हि पुराणप्रसिद्धं भगवत्प्रसादासादितबलेन रावणेन  
स्वबलपरीक्षार्थं भगवन्निवासस्यापि कैलासस्योत्पादनमारब्धम् ततश्च पार्वत्याभीतया प्रार्थितो भ  
गवान्कैलासस्याधोगमनार्थं अंगुष्ठमात्रं शनैर्व्यापारयामास तावन्मात्रेणैव क्षीणबलो रावणः पा  
तालं प्रविवेश पुनश्च भगवता करुणया समुद्धृत इति ननु भगवत्प्रसादाद्बलवरो रावणः कथं भगवं

अलभ्यापातालेष्वलसचलितांगुष्ठशिरसि प्रतिष्ठात्वय्यासीद्भवमुपचितो मुत्यतिरव

लः १२ तं तदानीं विस्मृतवानित्यत आह अत्र निश्चितं उपचितः सन् बलः कृतघ्नो मुत्यति कृतं  
विस्मरति स्वोपचयहेतुमपि न गणयतीत्यर्थः हरिपक्षे तु हि कैलासे केलिः क्रीडासंघप्रयोजनम  
स्येति कैलः कैलोऽसिः खड्गो यस्य स कैलासिः इच्छामात्रेण निर्जितशत्रोरपि तव क्रीडार्थमेव नन्दकधा  
रणमित्यर्थः अमुष्य बलेः त्वदधिवसतौ त्वन्निवासे तव स्वत्वास्पदीभूतेऽपि त्रैलोक्ये बलान्मदीयमि

महि  
२५

दं त्रैलोक्यमिति स्वत्वाभिमानाद्भुजवनं हस्तोदकं विक्रमयतः मम स्वत्वागपूवकमेव तस्य प्रति  
ग्रहीतुः स्वत्वमुत्पादयामीत्यभिप्रायेण भगवतः पाणाबुदकं च छतः कीदृशं भुजवनं त्वत्सेवया समधि  
गतः सारः सौभाग्यविशेषेणेन तत्तथा तव पाणिपद्मसंबंधेनातितरांशो भमानमुदकमित्यर्थः तथा  
च स्वत्वास्य दीभूतं तत्स्वकीयमिति मत्वा तु भ्यंददतो बलेर्महानेवापराधः त्वया तु परमकारुणिके  
न प्रतिज्ञात विक्रमत्रयमितभूमिदानेपितस्यासामर्थ्यमासाद्य तस्य मत्त तानि वृत्तये योग्य एव दंडः  
कृत इत्याह त्वयि अलसचलितांगुष्ठशिरसि सति तस्य प्रतिष्ठास्थितिः पातालेऽप्यलभ्यासीत् कावा  
र्त्तास्वर्गमर्त्ययोः अथवा पाताले विद्यमानस्यापि बलेरिंद्रादिभिरपि अलभ्या प्रतिष्ठा कीर्तिरासीत् त  
त्र सर्वदा भगवतः सन्निहितत्वादिति भावः अलसं सलीलंचलितः कंपितः अंगुष्ठः शिरसि अर्थाद्वले  
र्येन तथा तस्मिन् तृतीयविक्रमभूम्यर्थं बलिना शिरसि प्रसारितं तत्र च त्वदीयपादांगुष्ठसंबंधमात्रे  
णेव तस्य पातालप्रवेशो जात इत्यर्थः ध्रुवमुपचित इत्याद्यर्थोतरन्यासः पूर्ववत् अथवा रवलो

टी.

२५.

यमसुरो बलिरुपचितः सुहृति अतो मोहनिवृत्तये अपचितः कर्त्तव्य इति भगवतो भिप्रायवर्णनं  
 यस्याहमनुगृह्णामितस्य वित्तं हराम्यहमिति भगवद्वचनात् १२ पूर्वत्र भगवद्विषये समुन्नतयो  
 र्बलिरावणयोरत्यंतमवनतिर्दर्शिता अधुना तत्रावनतयोरिंद्रबाणयोरत्यंतमुन्नतिं दर्शयन् हारि  
 हरौ स्तौति यदिति सुत्राणां इंद्रस्य क्रद्धिं संपत्तिं परमोच्चैः सती मपि अधश्चक्रे न्यकृतवान् बाणो ब

यदृष्टिं सुत्राणां वरदपरमोच्चैरपि सती मधश्चक्रे बाणः परिजनविधेयत्रिभुवनः

लिखतः कीदृशः परिजनविधेयत्रिभुवनः परिजनोदासस्तद्विधेयं वश्यं त्रिभुवनं यस्य परिजनानां  
 मपि विधेयं वश्यं त्रिभुवनं यस्येति वा स तथा उच्चैः सती यदधश्चक्रे तदन्यत्रुचित्रमपि तस्मिन् बाणेन चि  
 त्रं आश्चर्यं कीदृशे त्वच्चरणयोर्वरिवसितरि नमस्कृत्तरि इंद्रसंपत्तेरप्यधः करणं त्वन्नमस्कारस्य न प  
 र्याप्तं फलं किं त्वेकदेशमात्रमित्याह न कस्यादिति त्वयि विषये शिरसो याऽवनतिर्नमस्क्रिया सा कस्येउ

महि.  
२६

न्नत्येनभवत्यपितुसर्वासामेवोन्नतिंमोक्षपर्यंतांजनयितुंसमर्थाभवत्येवेत्यर्थः अवनतिरप्युन्नतिहे-  
तुरित्यतिशयोक्तिसंकीर्णोयमर्थोतरंन्यासः सर्वोत्कृष्टत्वमचिंत्यमहिमत्वंचभगवतः सूचयतिइति  
भावः हरिपक्षेतु हेममवरदक्षत्राम्णाइंद्रस्यबाणः शरणकोपिभ्रुद्धिसंपत्तिउच्चैरधोपिसतींत्रिभु-  
वनव्यापिर्नाचक्रेकृतवान् यत्तत्तस्मिन्नुत्राम्णिनतश्चित्रमित्यादिपूर्ववत् त्वत्प्रसादादेवसर्वानसु-

नतश्चित्रंतस्मिन्वरिवसितरित्वच्चरणयोर्नकस्याउन्नत्यैभवतिशिरसस्त्वय्यवनतिः१३

रानेकेनापिबाणेनजित्वात्रिभुवनराज्यंप्राप्तवानित्यर्थः अत्रबाणइतिशस्त्रमात्रोपलक्षणं कीदृशो  
बाणः परिजनवद्विधेयमायत्तंत्रिभुवनंयस्मात्सतथा शेषंपूर्ववत् १३ अधुनाकालकूटप्रलय  
जलयोः संहारंदर्शयन्शंकरनारायणोस्तोति हेत्रिनयनविषंसमुद्रमथनोद्भूतंकालकूटारव्यंगर-  
लंसंतद्वतवतः पीतवतस्तवकंठेयः कल्पाषः कालिमासीत्सकलिमातवकंठेभ्रियंशोभांनकुरुते-

दी.

२६

इतिनअपितुकुरुतएवेत्यर्थः ननुभगवानतिशयितविशेषदर्शमिहानर्थहेतुंविषंकिमितिपीतचा  
नित्यतआह अकांडइति अकांडेअसमयेब्रह्मांडक्षयोमहाप्रलयोविषोर्मिवेगात्संभावितस्तस्माच्च  
कितादेवास्तरादंडबलिप्रभृतयस्तेषु कृपादयातयाविधेयस्यवन्ध्यस्य अन्यस्येतत्यानेसामर्थ्यनास्ती  
तिविश्वत्राणायविषंस्वयमेवपीतवानित्यर्थः ननुविषविकारात्कल्पायः कथं कंठेशोभांतनोती

अकांडब्रह्मांडक्षयचकितदेवास्तरकृपाविधेयस्यासीद्यस्त्रिनयनविषंसंहतवतः

त्यतआह अहोइत्यादि अहोआश्चर्येभुवनभयभंगव्यसनिनः परमेश्वरस्यविकारोपिभ्लाध्यः प्रशंस  
नीयः भुवनस्यलोकस्यभयंत्रासस्तस्यभंगो निरन्वयनाशः सएवसर्वमन्यद्विहायक्रियमाणत्वात्  
व्यसनमस्यास्तीतितथातस्य तेनजगदुपकृतिकृतंदूषणमपिभूषणमेवेत्यर्थः हरिपक्षेतु हे  
त्रिनयनत्रयाणोलोकानांनयनवत्सर्वावभासक तद्विष्णोः परमंघटंसदापश्यंतिसूरयः दिवीवच

महि.  
२७

क्षराततमिति श्रुतेः अकांडे अकाले ब्रह्मांडक्षयो महाप्रलयः दैनंदिनप्रलयजलपूरवेगात्संभावित  
स्तस्माच्च किं ताये देवास्फुराः स्वायंभुवमनुप्रभृतयस्तद्विषयकपावशीकृतस्य तद्विषंजलं विषंक्ष्वेडं  
विषंजलमित्यादिकोशात् तच्च प्रलयकालीनं यज्ञवराहरूपेणावगात्स्वपंकीकृत्य शोषितवतः पंक-  
व्यामिश्रणेन यः कल्माषो मलिनिमासीत्कल्माषः स्तोत्रं भिर्वर्ण्यमानः अर्थात् स्तोत्रं कंठे श्रियं शोभां

टी.

सकल्माषः कंठे तवनकु रुरुतेन श्रियमहो विकारोपि श्लाघ्यो भुवनभयभंगव्यसनिनः

न कुरुत इति न अपितु कुरुत एवेत्यर्थः अर्थोतरन्यासः पूर्ववत् १४ अथ कामस्य जनिनिधने दर्शय  
न्तीति असिद्धार्था इति हेर्दश यस्य स्मरस्य विशिरवाः बाणाः स देवास्फुरनरे जगति देवास्फुरनरादिस  
हिते त्रैलोक्ये जयिनः उत्सृष्टाः क्वचिदपि असिद्धार्था अकृतकार्या न निवर्त्तते अपितु सिद्धार्था एव नित्यं  
जयिन एव भवंति जयिन इति स्मरस्य वा विशेषणं नित्यं जयशीलस्येत्यर्थः स एतादृशपौरुषवानपि

२७



स्मरः यथा अन्ये देवा मम जग्यास्तथाऽयमयीति इतरदेवतुल्यं त्वां पश्यन् स्मर्त्तव्यात्माऽभूत् स्मर्त्तव्यः स्मरणीयः आत्मा शरीरं यस्य स तथा नष्ट इत्यर्थः पश्यन्निति हेतौ शतप्रत्ययः लक्षणहेतौ च शतुः स्मरणात् तद्वैतस्य श्यन्नृषिर्वा मदेवः प्रतिपेदे इति वत् तेनेतरदेवसाधारणत्वेन त्वदर्शनमेवाव्यवधानेन विनाशहेतुः कावार्त्तापरिभवादेरिति भावः तत्र कैमुतिकन्यायमाह नहि इत्यादि

असिद्धार्थानैव क्वचिदपि स देवास्फुरनरे निवर्त्तते नित्यं जगति जयिनो यस्य विशिखाः

द्वियस्माद्वशिषु जितेन्द्रियेषु अन्येष्वपि परिभवस्तिरस्कारः पथ्यो हितो न भवति स्वनाशायैव संपद्यत इति यावत् किंपुनः परमवशिनां वरे परमेश्वरे त्वयीत्यर्थः हरिपक्षे तु हे इतरस्फुरसर्वविलक्षणदेवपूर्वस्मर्त्तव्यात्मा मृतोऽपि स्मरः कामस्त्वां पश्यन् भूज्जातः त्वत्सकाशाज्जात इत्यर्थः पिता खलु पुत्रं जातमात्रमवलोकयत्यतः पुत्रोऽपि तमेवावलोकयति इति पश्यन् भूदित्यनेन जन्य

महि.  
२८

जनकभावोलभ्यते कथंजातः साधारणंतवतुल्यरूपंयथास्यात्तथा आत्मावैपुत्रनामासीदिति  
श्रुतेः तत्किंसर्वोशेनभगवत्तुल्यस्तथाचनतस्यप्रतिमाअस्ति यस्यनाममहद्यशः तत्तत्समश्चा  
भ्यधिकश्चविद्यतइत्यादिश्रुतिविरोधइत्याशंक्यवैलक्षण्यमाह नहीत्यादि वशिषुजितेंद्रियेषु  
हियस्मात्स्मरोनपथ्यः नहितः तत्रहेतुः परिभवःपरिभवत्यनर्थेयोजयतीतिपरिभवःकामः

सपश्यन्नीशत्वामितरस्मरसाधारणमभूत्स्मरःस्मर्तव्यात्मानहिवशिषुपथ्यःपरिभवः१५

खलुसर्वेषांसंसारबंधहेतुःपरमेश्वरस्तुसर्वेषांसंसारबंधस्यात्यंतोच्छेदहेतुरितिमहद्वैलक्षण्यमि-  
त्यर्थः असिद्धार्थाइत्यादिपूर्ववत् १५ अथजगद्रक्षणार्थंनर्तनावतरणेदर्शयन्तेति हेईशजगद्र-  
क्षायैत्वंनटसिनृत्यसिसंध्यायांजगंतिजिघांसंतंवरलब्धं तत्कालबलंमहाराक्षसंनिजतांडवेनमोहय-  
सीत्यर्थः त्वंतुजगतांरक्षायैनटसिजगंतितुत्वत्तांडवेनसंशयितानिभवंतीत्याह महीत्यादि तवचरणा

दी.

२८

घातेनसहसासंशयपदंमहीव्रजति तथाविष्णोःपदंअंतरिक्षंभ्राम्यद्भुजपरिघरुग्णग्रहगणंभुजाएव  
परिघाःअतिस्फुटत्तपीवरदृढदीर्घत्वात्तैर्भ्राम्यद्भिर्भुजरूपपरिघैरुग्णाःपीडिताःग्रहगणानक्षत्रस  
मूहायन्नतत्तथा संशयपदंव्रजतीत्यर्थः तथाद्यौःस्वर्लोकःअनिभृताअसंवृतायाजटास्ताभिस्ताडि  
तंतदंप्रांतदेशोयस्याःसातथा मुहुर्दौस्थ्यंदुःस्थत्वंयाति एवंचक्रमेणत्रयाणालोकानामपिसंशयोदर्शि

महीपादाघाताद्भ्रजतिसहसासंशयपदंपदंविष्णोर्भ्राम्यद्भुजपरिघरुग्णग्रहगणम्

तः नन्वसौसर्वज्ञोऽप्यपायमपर्यालोचयन्नेवकिमित्येवंविधतांडवेप्रवृत्तइत्यतआह नन्विति नन्व  
होविभुतापरममहत्ताप्रभुतेतियावत् वामैवप्रतिकूलैव अनुकूलमाचरत्यपि किंचित्प्रतिकूलमाच  
रंतीत्येवशब्दार्थः दृश्यतेहिस्वल्लोकैपिराजनिस्वदेशरक्षणायसैनयांसहसंचरतिस्वदेशोपद्रवःकि  
मुततादृशोमहेश्वरइत्यर्थः हरिपक्षे तु हेईशत्वंजगद्रक्षायैनदसिनदवदाचरसि नदशब्दादा

महि-  
२९

चारर्थेऽपि प्रत्ययलोपेन वसीति रूपं मत्स्यादिभूमिकां भजसीत्यर्थः कस्यामवस्थायां जगद्रक्षणार्थं  
मवतरणमित्युच्यते महीपादित्यादि महीपातीति महीपो राजानस्मादाघातात्सामहीसहस्रकाल  
मेव संशयपदं व्रजति आसमंताद्घातोनाशोऽस्मादित्याघातो हिंस्रः तथा च यदैव हिंस्रस्य राज्यं तदैव संक-  
टं व्रजतीत्यर्थः तथा विष्णोः पदमधिष्ठानं यत्र भगवान्विष्णुः स्वविभूतिभिः सह पूज्यते तद्विष्णोः पदं देव-

मुहुद्यौर्दोस्थं यात्यनिभृतजटाताडिततटाजगद्रक्षायै त्वं नटसि ननु वामे वविभुता १६

यजनारव्ययज्ञशालादि तत्कीदृशं भ्राम्यद्भिर्भुजस्थपरिधेर्भुजरूपपरिधेरिवारुणो ग्रहगणः सवित्रा-  
दिरूपः सोमपात्रसमूहो यत्र तत्तथा यागादिशुभकर्माणि यदा ध्वंस्यंते तदैव त्यर्थः तथा द्यौर्दोस्थं या-  
ति अनिभृतजटाः पाषंडव्रतचिह्नभूतास्ताभिराताडितं अभावमिव गमितं तदंतुंगं पदं सत्यलोकं  
यस्याः सा तथा पारवंडिभिर्हि वैकुण्ठलोको नांगीक्रियते किं पुनरिंद्रादिलोक इत्यर्थः यदा चैवं तदा त्वं

द्यौ-

२९

नटवदाचरसीत्यर्थः तथाचभगवद्वचनगीतासु यदायदाहिधर्मस्यग्लानिर्भवतिभारत अश्रुत्या  
नमधर्मस्यतदात्मानंसृजाम्यहमिति श्रीभागवतेच यर्त्यालयेष्वपिसतांनकथाहरेःस्युःपारवंडिनोद्वि  
जजनावृषलावृदेवाः स्वाहास्वधाचषडितिस्मगिरोनयत्रशास्ताभविष्यतिकलेर्भगवान्युगांतेइत्या  
दि नन्विच्छामात्रेणैवजगंतिरक्षितुंक्षमोपिकिमत्स्यादिरूपैःक्लिश्यतीत्यतआह नन्वित्यादि ननु

वियद्व्यापीतारागणगुणितफेनोद्गमरुचिःप्रवाहोवारांयःपृषतलघुदृष्टःशिरसिते

निश्चितंविभुताविभववत्तासंपन्नतेति यावत् वायैववक्त्रैव सत्यप्युजौप्रकारेवक्त्रेणैवप्रकारेणस्वस  
पत्तिसफलमितुंसंपन्नः कार्यंकरेतीत्यर्थः तेनाष्टविधमैश्वर्यमात्यधिकं दर्शयन्तत्तानांअभिध्याना  
यतानितानश्चवणमनोहराणिचरितानितेनतेनावतारेणधत्तेभगवानितिभावः १५ अथगंगाया  
उद्धरणधारणेदर्शयन्हरिहरोस्तीति हैरिशअनेनैवलिंगेनतत्तदिव्यंदिविभवंदिव्यंसर्वदेवनियंतृ

महि-  
३०

वपुःशरीरंधृतमहिमसर्वेभ्योमहत्तरंउन्नेयंऊहनीयं तववपुषःसर्वमहत्तरत्वमेतावतापिनिश्चेतुंश-  
क्यंकिंप्रमाणांतरमात्रापेक्षितव्यमितिएवकारार्थः इतिशब्दः प्रकारार्थेएवंप्रकारेणलिंगेनेत्यर्थः त-  
मेवप्रकारंदर्शयति वियदित्यादि वियदाकाशंव्याप्त्याच्छादयतीतितथा तारागणेननक्षत्रचंदे-  
नस्वांतःपतिनागुणिताशुभ्रत्वादिगुणसजातीयत्वाद्द्विंताफेनोद्गमरुचिर्यस्यसतथा एतादृशोवा

जगद्दीपाकारंजलधिवलयंतेनकृतमित्यनेनेवोन्नेयंधृतमहिमदिव्यंतववपुः१७

रांप्रवाहःसतवशिरसिपृषतलघुदृष्टःपृषताद्विंदोरपिलघुरल्वतरःपृषतलघुःसएवदृष्टःआलोकि-  
तः तेनतुवारांप्रवाहेणजलधिवलयंजगद्दीपाकारंकृतं जलधीनांचंदंजगद्भूलोकोद्दीपाकारंजंबु-  
द्दीपादिसप्तकरूपंयस्मिंस्तत्तथाविहितं अगस्त्येनहिसप्तसुसमुद्रेषुपीतेषुपुनर्भगीरथानीतगं-  
गाप्रवाहेणैवतेषांपूरणंजातमितिपुराणप्रसिद्धम् तथाचयोजलराशिस्तवशिरसिबिंदोरप्यल्पो

टी

३०

दृष्टः स एवात्र कियान्मंदाकिर्नानाम्नावियद्याथास्ते कियान्भागीरथीति गंगेति च प्रसिद्धो भूलोके सप्तसमुद्रानां पूर्योस्ते कियांस्तु भोगवतीति संज्ञया पातालमभिव्याप्यास्त इत्यनेन तव दिव्यवपुषो महत्त्वमनुमीयत इत्यर्थः हरिपक्षंतु तारागणैर्गुणिताः फेनाः यस्याः सा तारागणगुणितफेना गंगा तस्या उद्गमे उद्भवैरुचिः शोभा यस्य स तथा शिरसि सर्वलोकानां शिरःस्थानीये ब्रह्मलोके बलिच्छलनोक्षि-

रथः क्षोणीयं ताशतधृतिरगेंद्रो धनुरथोरथांगे चंद्राकौ रथचरणपाणिः शर इति

स चरणांगुष्ठनिर्मितब्रह्मांडविवरादागतो गंगोत्पत्तिहेतुर्वियद्यापको यो वाराप्रवाहः स ते त्वया पृषतलघुदृष्टः बिंदोरपिलघुदृष्टः बिंदोरपिलघु यथा स्यात्तथोपलब्ध इत्यर्थः अनेनैव लिंगेन च तव दिव्यवपुः बलिच्छलनार्थं दिव्याकाशे आविर्भावितं त्रैविक्रमं रूपं धृतमहिमो नैयम् शेषं पूर्ववत् १७

अथ लंका त्रिपुरदाहो दर्शयन्हरिहरो स्तोति हे ईश त्रिपुरतृणं दिधक्षोस्तव कोयमा डंबरविधिः त्र-

महि.  
३१

याणां पुराणां समाहारस्त्रिपुरतदेवतृणं अनायासनाशयत्वात् तद्दधुमिच्छोस्तवकोयं महत्प्रयोजनमु  
द्दिश्येव संभ्रमरचना नहिलौकिका अपि न खच्छेद्ये कुठारं परिगृह्णत्यतस्तवात्यल्पे प्रयोजनेन महान्प्र-  
यास उचित इत्यर्थः आडंबरविधिमेव दर्शयति रथ इत्यादि क्षोणी पृथ्वीरथरूपेण परिणता शतधृ-  
तिर्ब्रह्मायं तासारथिः अर्गेन्द्रः पर्वतश्चेष्टो मेरुः धनुः कोदण्डं सोमसूर्यौ द्वे चक्रे रथचरणं चक्रं तद्युक्तपा-

वी.

दिधक्षोस्तेकोयं त्रिपुरतृणमाडंबरविधिर्विधेयैः क्रीडंत्यो नखलु परतंत्राः प्रभुधियः १८

णिर्विष्णुः शरोबाणः चतुर्थवाक्ये श्रुतोऽप्यथो शब्दः सर्वत्र वाक्यभेदाय योजनीयः इति शब्दः प्रकारार्थः  
त्रिभुवनमपीच्छामात्रेण संहृतस्तवैवं प्रकारेण सामग्री संपादनमाडंबरमात्रमित्यर्थः एवंमाक्षिण्य  
परिहारमाह विधेयैरित्यादि खलु निश्चितं प्रभोरीश्वरस्य बुद्ध्यः संकल्पविशेषाः परतंत्राः पराधी-  
नान भवंति अपितु स्वतंत्रा एव ताः क्रीडश्यः विधेयैः स्वाधीनैः पदार्थैः क्रीडंत्यः खलंत्यः नहि क्रीडा

३१



यांप्रयोजनाद्यपेक्षास्ति तस्माद्विचित्राणिवसूनिस्वाधीनतयाक्रीडासाधनीकृत्यक्रीडतस्तवसर्वाणि  
कार्याणिस्वेच्छामात्रेणकर्तुंक्षमस्यलोकिकवैदिकनियमाधीनबुद्धेर्नकिंचिदप्यनुचितमित्यर्थः हरिप  
क्षेतु त्रीणित्रिकूटगिरिशिखराणिपुराण्याश्रयोयस्येतित्रिपुरंलं कपुरं तदेवतृणंतद्गुमिलोस्तव  
कौयंश्रीरामरूपेणसुग्रीवसरव्यसमुद्रबंधनादिराडंबरविधिः रथःक्षोणीत्यादिरूपकं क्षोणीवरथः

हरिस्तेसाहस्रंकमलबलिमाधायपदयोर्यदेकोनेतस्मिन्निजमुदहरन्नेत्रकमलम्

शतघृतिरिवयंता अगेंद्रद्वधनुः चंद्रार्काविवरथचक्रे रथचरणपाणिरिव शरः स्वतुल्यवीर्योबाण  
इत्यर्थः क्षोण्यादिसदृशरथाद्युपादानमेतादृशात्यल्पप्रयोजनायापेक्षितुमुचितंनभवतीत्यर्थः शेषं  
पूर्ववत् १८ अर्थेन्द्रोपेंद्रयोर्भक्तिंतत्फलंचदर्शन्हरिहरौस्तौति हेत्रिपुरहर हरिर्विष्णुः तवपादयोः  
साहस्रंसहस्रसंख्याकपरिमाणंकमलानांबलिमुपहारंसहस्रकमलात्मकबलिमित्यर्थः आ

हिः

धायसमर्थतस्मिन्कमलसहस्रबलावेकोनेसति एकेन कमलेन भक्तिपरीक्षार्थं त्वया गोपितेन हीने स-  
ति नियमभंगो मा भूदिति तत्पूरणार्थं तदा कमलांतरमलभसानो निजमात्मीयं नेत्रकमलमेवोदहरत्  
उत्पादितवान् यदैवं स्वनेत्रोत्पादनरूपं भजनमसौ भक्त्युद्रेकः भक्तेः सेवाया अत्यंत प्रकर्षः चक्रवपुषा  
सुदर्शनरूपेण परिणतिं गतः त्रयाणां जगतां रक्षायै जागर्तिपरिपालनार्थं सावधान एव वर्तते इत्यर्थः

गतो भक्त्युद्रेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषा त्रयाणां रक्षायै त्रिपुरहरजागर्तिजगताम् १९

एवमारव्यायिकान्च पुराणप्रसिद्धा तथा चैवमचिंत्यमाहात्म्यस्त्वमसीति भावः हरिपक्षेतु त्रिपुरहरेति  
प्राग्व्याख्यातं हरिरिंद्रस्तव पादयोः साहस्रं कमलबलिमाधाय कीदृशं नेत्रकमलं नेत्राण्येव कमलानि  
यस्मिन्स तथा नेत्रसहस्रात्मक कमलसहस्रबलिमित्यर्थः युगपन्नेत्रसहस्रव्यापारेण त्वच्चरणयोर्द-  
र्शनरूपमाधानं कृत्वा इत्यर्थः आधानप्रयोजनमाह निजमात्मानमेकः सहायांतरशून्यः अनेन

टी.

३२

महि.  
३३

जाग्रदसिप्रबुद्धएववर्त्तसे वर्तमानेविहितेन शत्राजागरणस्य सर्वदास्तित्वमुच्यते तेन सर्वदेवावहितो  
सीत्यर्थः ननु लिङ्गादिपदवाच्यक्रियायाः स्वर्गादिसाधनत्वान्यथानुपपत्त्या कल्यमपूर्वमेव फलयोगाय  
जागर्त्तिकीमीश्वरेणेत्यत आह क्लेशादि ध्वस्तं विनष्टं कर्मपुरुषस्य चेतनस्य फलदातुराराधनं विना क्व फल  
तिनक्कापीत्यर्थः नहिलोके कुत्रापि विनष्टस्य कर्मणोऽपूर्वद्वारा फलजनकत्वं दृष्टम् लोकानुसारिणी चैव

अतस्त्वांसंप्रेक्ष्य क्रतुषु फलदानप्रतिभुवंश्चतौ श्रद्धां बद्ध्वा दृढपरिकरः कर्मसु जनः २०

देविकल्पना लोकवेदाधिकरणन्यायात् चेतनस्य तुराजादेराराधितस्य विनैवापूर्वसेवादि फलजनकत्वं  
दृश्यते तत्र लोकदृष्टप्रकारेणैव वैदिककर्मणामपि फलजनकत्वं संभवेन लोकविरुद्धा पूर्वफलदातृ  
त्वकल्पनावकाशः अपूर्वैर्हिलोकसिद्धकारणान्तरनिरपेक्षं वा स्वर्गादिफलं जनयेत्तत्सापेक्षं वा आद्ये  
तत्फलोपभोगयोग्यदेहैन्द्रियादिकमपि नापेक्षेत न चैतदिष्टं सर्वस्यापि सुखदुःखादेः शरीरसंयुक्ता

दी.

३३

त्मपनोयोगादिदृष्टकारणजन्यत्वाभ्युपगमात् द्वितीयेतुलोकसिद्धदेहेन्द्रियाद्यपेक्षावदीश्वरापेक्षापि  
 नियतालोकेतथादर्शनात् तस्माच्छ्रुतिन्यायसिद्धेश्वरपदार्थधर्मिबाधकल्पनाद्वरमपूर्वपदार्थनैरपे-  
 क्ष्यधर्ममात्रबाधकल्पनम् फलमतउपपत्तेरिति न्यायात् इदंचापूर्वमभ्युपेत्यतत्सापेक्षत्वमीश्वरस्यो-  
 क्तम् वस्तुतस्तनापूर्वेकिंचित्प्रमाणमस्ति लिङ्गादीनामिष्टाभ्युपायतावाचकत्वात् तदन्यथानुपपत्ते-  
 र्वाश्रुतिन्यायसहस्रसिद्धपरमेश्वरेणैवोपक्षयात्नापूर्वसिद्धिः अपूर्वेतत्फलदातृत्वंचद्वयंभवद्भिः क-  
 ल्प्यम् अस्माभिस्तुकेवलमीश्वरः कल्प्यः तस्यफलदातृत्वादिकंतुचेतनत्वाद्वाजादिवल्लोकसिद्धमेव  
 सर्वज्ञत्वेनचतत्तत्कर्मानुरूपफलदातृत्वान्नवैषम्यनैर्घृण्यादिदोषप्रसंगः यतएवंत्वमेवसर्वकर्मफल-  
 दाताऽतस्त्वांकतुषुश्रौतस्मार्त्तकर्मसु कालांतरफलसाधनेषु फलदानप्रतिभुवंफलदानायलग्नकमि-  
 वसंप्रेक्ष्यसम्यक् श्रुतिस्मृतिन्यायैः प्रकर्षेणनिश्चित्यकर्मफलदातुस्तवसद्भावप्रतिपादिकायां हि श्रुतौ ए-  
 तस्याक्षरस्य प्रशासनेगार्गिद्यावाप्रथिब्यौविधृतेतिष्ठतः एतस्यवाअक्षरप्रशासनेगार्गिददतोमनुष्याः प्र-

महि.  
३४

शंसंतियजमानं देवादवीं पितरोन्वायताः कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः एष उत्थे वसाधु कर्मकारयति तं यमुनि  
नीषते एष उ एव वासाधित्यादिकायां श्रुतौ श्रद्धां बध्वा अर्थवादत्वप्रयुक्तस्वार्थप्रामाण्यशंका निरासेन लो  
कसिद्धदृढतरन्यायानुगृहीततया देवताधिकरणन्यायेन स्वार्थप्रामाण्यं निश्चित्य जनः श्रुतिस्मृतिविहि  
तकर्मधिकारी कर्मसु श्रौतस्मात्तेषु कृतपरिकरः कृतः परिकर उद्यमो येन स तथा कृतारंभो भवतीत्यर्थः  
प्रतिभूसादृश्यं च एतावन्मात्रेणैव विवक्षितम् यथा कश्चिदुत्तमर्णः प्रमाणानिश्चितं दीर्घकालावस्थानं स्व  
धनार्पणसमर्थं कंचित्प्रतिभुवं निरूप्य अधमर्णे पलायिते मृते वा एतस्मादेव कुशलिनः प्रतिभुवन्नकाशा  
त्त्वधनं प्राप्स्यामीत्यभिप्रायेण यस्मै कस्मैचिदधमर्णाय कृणुं प्रयच्छति तद्दधमर्णस्थानीये कर्मणि प्रली  
नोपि परमेश्वरादेव प्रतिभूस्थानीयादेतत्फलं प्राप्स्यामीत्यभिप्रायेणोत्तमर्णस्थानीयो यजमानो निःशं  
कमेव कर्मानुतिष्ठति इति भावः हरिपक्षेऽप्येवं सर्वपूर्ववत् यद्वासुजनः साधुजनः कर्मश्रुतिस्मृतिविहि  
तं अकृतकृतवान् कीदृशः सुजनपरिकरः परिसर्वतः कंसुरवरातिददातीति तथा सर्वेषां स्रवकरोऽहिंसक इत्यर्थः  
दृढपरिकर इति क्वचिन्नादः तस्य दृढारंभ इत्यर्थः अयं च न सांप्रदायिकः २०

टी.

३४

एवंभगवत्प्रसादेनऋतुफलप्राप्तिमुक्ताविहितानां शुभफलजनकत्वानुपपत्त्याधर्मोपव्यमपूर्वद्वारत्वेन  
कल्पनीयमितिपक्षोनिराकृतः संप्रतिविहिताकरणनिषिद्धकरणयोरशुभफलस्यभगवत्प्रसादासा  
ध्यत्वात्तदर्थमवश्यमधर्मोपव्यमपूर्वकल्पनीयमितिशंकायांराजाज्ञालंघनादेरिवभगवदाज्ञोल्लंघनाद  
स्विलानर्थफलत्वंदृष्टद्वारेणैवभविष्यतीत्यभिप्रायेणभगवतोऽप्रसादेनऋतुफलाप्राप्तिमनर्थप्राप्तिंचदर्शयन्

क्रियादक्षोदक्षःऋतुपतिरधीशस्तनुभृतामृषीणामार्षिज्यंशरणदसदस्याःसुरगणाः

स्तौति क्रियेति हेशरणद दक्षोदक्षनामाप्रजापतिः स्वयंक्रियासुअनुष्ठेयासुदक्षः प्रवीणः यज्ञविद्याकु  
शलइत्यर्थः एतेनविद्वत्त्वमधिकारिविशेषणंउक्तं तथातनुभृतांशरीरिणांअधीशःस्वामीप्रजापतित्वात्  
एतेनसामर्थ्यंअधिकारिविशेषणमुक्तम् एतादृशःऋतुपतिःयजमानः तथाऋषीणांत्रिकालदर्शिनांभृ  
गुप्रभृतीनामार्षिज्यं ऋत्विक्कं अध्वर्यादिरूपता तथासुरगणाःब्रह्मादयोदेवगणाःसदस्याःसभ्याःउपद्र

महि

३५

ष्टारः एतादृशसर्वसामग्रीसंपत्तावपित्वत्तः परमेश्वरादप्रसन्नात्क्रतोर्यज्ञस्यन्त्रेषः भ्रंशोजातः कीदृशा  
त् क्रतुफलविधानव्यसनिनः क्रतोर्यज्ञस्यफलं स्वर्गादितस्यविधानं निष्पादनं तेन व्यसनी तदेकनिष्ठस्त  
स्मात् क्रतुफलदातृस्वभावोपित्वमवज्ञाय क्रतुभ्रंशहेतुतां नीत इत्यर्थः एतदेव हृदयन्नाह ध्रुवमिति ध्रु  
वं निश्चितं क्रतुफलदातरि परमेश्वरे विषये श्रद्धाविधुरं भक्तिरहितं यथा स्यात्तथा अनुष्ठिता मखायज्ञाः कर्तुर्य

क्रतुन्त्रेषस्त्वत्तः क्रतुफलविधानव्यसनिनो ध्रुवं कर्तुः श्रद्धाविधुरमभिचाराय हि मखाः २९

जमानस्याभिचाराय नाशायैव भवन्तीत्यर्थः हरिपक्षेतु तनुभृता मधीशः क्रतुपतिः तनुं स्वशरीरमेव विभ्र  
तिपुष्पांति इति तनुभृतो दैत्याः देववात्स्यास्ते हि सुरनरपितृभ्यो न प्रयच्छन्ति सर्वा हिंसा स्वशरीरमेव पुष्पां  
ति तेषामधीशो राजा बलिः क्रतुपतिर्यजमानः अथवा तनून् क्षीणान् विभ्रतिपुष्पांति ते तनुभृतो वदान्यास्ते  
षामधीशो दानवाग्रण्यो बलिः कीदृशः क्रियादक्षो दक्षः उत्कृष्टान्यक्षाणीन्द्रियाण्यस्य स उ दक्षः क्रिया

टी

३५

दक्षश्चासावुदक्षश्चेतिसतथा सुरेषुदेवेषुगण्यंतेइतिस्मरगणाः देवतुल्याः पुरुषाः सदस्याः श्रद्धाविधुरत्वं च  
 भगवदनुगृहीतेन्द्रादिगणैः सहविरोधात्स्वभक्तद्रोहोहिभगवतः स्वद्रोहादप्यधिकः शेषं पूर्ववत् २१ अथ ब्र  
 ह्ममारीचयोर्मृगरूपयोर्वधदर्शयन्हरिहरोस्तौति हेनाथनियामक तव परमेश्वरस्य धनुः पाणेः धृतपिनाक  
 स्य मृगव्याधरभसः मृगान्विध्यतीति मृगव्याधोलुब्धकः तस्येवरभसउत्साहातिरेकोमृगव्याधरभसः शर

प्रजानाथं नाथ प्रसभमभिकं स्वांदुहितरंगतं रोहिद्रूतां रिरमयिषु मृष्यस्य वपुषा

एव तथा आरोपितः स चार्द्रानक्षत्ररूपेण परिणत इति पुराणप्रसिद्धः असं प्रजानाथं ब्रह्माणं दिवं स्वर्गं यातं प्रा  
 प्तं नक्षत्रमध्ये मृगशिरोरूपेण परिणतमपि तथा सपत्नीकृतं सहपत्नेण शरं शरीरे प्रवेशयति व्यथानातः स प  
 त्नीकृतस्तादृशमिवात्मानं मन्यमानं रूपकमेतत् शरस्यार्द्रानक्षत्ररूपेण सन्निधानमात्रं न तु ताडनमिति द्र  
 ष्टव्यम् अथवा शरेण ताडित एव ब्रह्मारुद्रस्य क्रोधात्साहविशेष एवार्द्रानक्षत्ररूपेण परिणत इति पुराणां



महि.  
३६

तरप्रसिद्धाद्रष्टव्यम् अतएवत्रसंतंविभ्यंतंअद्यापिनत्यजति इदानीमपिधनुष्पाणिमेवत्वांसर्वदादर्शयतांत्य  
र्थः तस्यैतादृशदंडाहतामाह स्वात्मीयांदुहितरंपुत्रीरौहिद्रूतांलज्जयामृगीभूतांक्रुष्यस्यमृगस्थवपुषाशरी  
रेणरिरमयिषुंरमयितुमिच्छुं इयंचेल्लज्जयामृगीभूतातर्ह्यहमपिमृगरूपेणैनांभजिष्यामीतिबुद्ध्यामृगशरी  
रेणप्रसभंहठेनानिच्छंतीमपितांगतंतरत्यर्थंप्राप्तं तस्यपरमवशिनोपिस्वमर्यादातिक्रमेकारणंवदन्विशिन

धनुःपाणेर्यातंदिवमपिसपत्रीकृतमसुत्रसंतंतेद्यापित्यजतिनमृगव्याधरभसः३२

ष्टि अभिकंकामुकंकामेनाभिभूतत्वात्स्वमर्यादोल्लंघिनमित्यर्थः एवंहिपुराणेषुप्रसिद्धम् ब्रह्मास्वदुहितरं  
संध्यामतिरूपिणीमालोक्यकामवशोभूत्वातामुपगंतुमुद्यतःसाचायंपिताभूत्वामामुपगच्छतीतिलज्ज  
यामृगरूपाबभूव ततस्तांतथादृष्ट्वाब्रह्मापिमृगरूपंदधारतच्चदृष्ट्वात्रिजगन्नियंत्राश्रीमहादेवेनायंप्र  
जानाथोधर्मप्रवर्तकोभूत्वाप्येतादृशंजुगुप्सितमाचरतीतिमहत्पराधेदंडनीयोमयेतिपिनाकमारुष्य

दी.

३६

शरःप्रक्षिप्तःततःसब्रह्माव्रीडितःश्वसन्मृगशिरोनक्षत्ररूपोबभूव ततःश्रीरुद्रस्यशरोपिआर्द्रानक्षत्ररूपो  
 भूत्वातस्यपश्चाद्गोस्थितः तथाचार्द्रामृगशिरसोःसर्वदासन्निहितत्वादद्यापिनत्यजतीत्युक्तम् हरिप  
 क्षेतु हेनाथरोहिद्रूतांगतंप्रजानाथंदिवंयातमपिधनुष्याणेस्तवमृगव्याधरभसोद्यापिनत्यजति री  
 हितोरोहिण्याःसकोशाद्रवतीतिरोहिद्रूहंरिणशावकः तस्यभावोरोहिद्रूतांगतंहरिणशावकंप्राप्तमि  
 त्यर्थः प्रजाःप्राणिनोनाथयतिउपतापयतीतिप्रजानाथोराक्षसःसचप्रकृतेमारीच्चारव्यस्तं किमर्थंतस्य  
 मृगरूपधारणमित्यतआह प्रसभमभिकंरिरमयिषुं प्रकृष्टाशौर्यादियुक्तासभायस्यसप्रसंभस्ततोदह  
 शम् अभितःकानिशिरांसियस्मसोऽभिकोदशग्रीवस्तम् सीतापहरणोपायेनक्रीडयितुमिच्छुम् तथा  
 स्वांदुहितरंअयोनिजांकन्यांसीतांक्रुष्यस्थवपुषाविचित्रमृगशरीरेणरिरमयिषुंप्रसादयितुमिच्छुम्  
 विचित्रमृगरूपंमांदृष्ट्वासीतास्त्रीस्वभावादतिमुग्धामच्चर्मग्रहणार्थंश्रीरामंप्रेरयिष्यतिततो रामैबहु  
 दूरंमयाःपसारितेलक्ष्मणेच तदुद्देशार्थंगतेएकाकिनीसीतांरावणःसुखेनहरिष्यतीत्यभिप्रायेणधृत

महि-  
३७

विचित्रमृगशीर्षेत्यर्थः अतएव बाणेन सपत्नीकृतत्वाद्विषं परलोके कंयातमृतमित्यर्थः अमुं मृतमपि त्रिसं-  
तमद्यापितवमृगव्याधरभसोनत्यजतीत्युत्प्रेक्षारूपो ध्वनिः शेषं पूर्ववत् २२ परमवशिनां वरावपि श्री-  
राममहादेवौ लक्ष्मीपार्वत्यनुकंपयास्त्रेणमिवाऽत्मानंदर्शयत इति प्रतिपादयन्तीति हेपुरमथनहेयम-  
निरतयमनियमासनाद्यष्टांगयोगपरायण एतेन जितेन्द्रियत्वमुक्तम् पुष्पायुधं कामं त्वया तृणवदङ्गा-

स्वलावण्याशंसाधृतधनुषमन्हाय तृणवत्पुरःपुष्टंदृष्ट्वा पुरमथनपुष्पायुधमपि

यत्तृणमिव शीघ्रं पुरःसाक्षादेव अव्यवधानेन दृष्ट्वा चाक्षयज्ञानेन विषयीकृत्य पुष्टंदग्धम् कीदृशं पुष्पा-  
युधं स्वलावण्याशंसाधृतधनुषं स्वस्याः पार्वत्याः यल्लावण्यं सौंदर्यातिशयस्तद्विषया शंसा परमयो-  
गिनमपि श्रीरुद्रमस्याः सौंदर्यातिशयेन वशीकरिष्यामीति याप्रत्याशातया निमित्तभूतया धृतं धनुष्येने-  
तितथातम् एतेन स्वलावण्यातिशयस्यापिरुद्रविषये अकिंचित्करत्वं मुक्तम् तथाचैवं स्वलावण्यवैय-

टी-

३७

अर्थपुण्यायुधंचतृणवद्वाहंचस्वयंसाक्षात्प्रत्यक्षापिदेवीपार्वतीइयंचिरकालंमासुद्विश्वतपःकृतवती  
विरहदुःखंमाप्राप्नोत्वितिकरुणामात्रेणदेहार्थघटनात् त्वयाशरीराद्धैवस्थापनाद्धेतोर्भ्रमबीजात् यदि  
त्वांसर्वयोगिनांवरंस्त्रेणयदयंमदधीनोनभवेत्कथंमांस्वशरीराद्धैवस्थापयेदितिभ्रांत्यास्त्रीसक्तमवैतिवि  
शेषादर्शनात्कल्पयतितर्हितदद्वायुक्तमेवतस्याः अयुक्तस्यापियुक्तत्वेहेतुमाह बतेत्यादि हेवरद अति

यदिस्त्रेणंदेवीयमनिरतदेहार्थघटनादवैतित्वामह्णवतवरदमुग्धायुवतयः२३

दुर्लभंअपिस्वदेहाद्धैवदत्तमितिवरदेतियोग्यंसंबोधनम् वताहोयुवतयस्तरुण्यःमुग्धाअतत्वज्ञाःस्वभा  
वतएवेतिशेषः तथाचसहजानांयुवतिविभूषणानांप्रधानंमौग्ध्यंअनुकुर्वत्याःस्वरूपतश्चितिरूपाया  
अपिदेव्यामिथ्याज्ञानंयुक्तमित्यर्थः हरिपक्षे तु हेअर्द्धघटनादव घटनायाअर्द्धमित्यर्द्धघटनाअर्द्धपि  
प्पत्नीवत् तस्यादवोवद्भिःदाहकश्चित्यावत् सीतारूपायालक्ष्म्यारामरूपेणोचितात्संयोगात्स्वेच्छया

महि.  
३८

इदं संभोगं दत्वा जाऽर्द्धविप्रलंभं दत्तवानसीत्यर्थः सा पूर्वलोकोक्ता देवी सीतारूपालक्ष्मीः कीदृशी यमनिर-  
तदेहा अत्यंतं पतिव्रता तथा पुरमथनपुण्या पुरस्य शरीरस्य मथनानि पीडकानि पुण्याण्यस्याः सा तथा पु-  
ण्याणामपि स्पर्शात्पीडोत्पत्तेरति सुकुमारांगीत्यर्थः त्वां श्रीरामरूपं यदि स्त्रेण मेत्यावगच्छति तद्देव्या  
दि पूर्ववत् त्वां कीदृशं स्वलावण्याशं स्वकीयं लावण्यमत्र शौर्यादिगुणकृतं सौंदर्यं तस्मिन्नाशायस्य  
सस्वलावण्याशस्तं सीताया अनुद्धरणात् स्वस्य शौर्यादिप्रसिद्धिर्गच्छेदिति स्वकीर्तिरक्षार्थिनमित्य-  
र्थः अतएव धृतधनुषं सज्जीकृतकोदंडं इदमेकं भ्रमबीजमुक्तं भ्रमबीजांतरमाह अन्हाय तृण-  
वत्पुरःपुष्टं दृष्ट्वा शीघ्रमेव तृणस्येव पुरोलंकायाः पुष्टं दाहं भावेत्तः तथा युधं युद्धमपि दृष्ट्वा त-  
था च स्वकीर्तिरक्षार्थं मत्पतिव्रतायाश्च देव्याः कारुण्येन क्लेशविमोचनार्थं सज्जीकृतकोदंडं  
त्वामर्द्धघटनादवस्येति अयं यदि मदधीनो न भवेत्तदा कथमेतादृशदुष्करकर्माणि मामुद्दि-  
श्य कुर्यादिति भ्रमेण स्त्रीसक्तमिव कल्पयतीत्यर्थः शेषं पूर्ववत् २३ ६५ ६५

दी.

३८

अथस्वयममंगलशीलतयाक्रीडन्नपिभक्तानांमंगलमेवददासिस्वयममंगलशीलानामपिभक्तानां  
त्वमेवमंगलमसीतिचवदन्नांकरनारायणोस्तोति हेस्मरहरहेवरद तवअखिलमपिशीलंसर्वमपि  
चरित्तंएवंप्रकारेणामंगल्यमंगल्यविपरीतंभवतुनामकिंनस्तेननिरूपितेनेत्यर्थः तथाचस्वयममं-  
गल्यशीलोपिस्मर्तृणांतवस्मरणकर्तृणांत्वंपरममंगलमेवासिनिरतिशयंकल्याणमेवभवसि

स्मशानेष्वक्रीडास्मरहरपिशाचाःसहचराश्चिताभस्मालेपःस्नगपिनृकरोटीपरिकरः

तेनअमंगलशीलोयंरुद्रोनमंगलकामैःसेवनीयइतिभ्रमंपरित्यक्त्यमनोवाक्कायप्रणिधानैःसर्वदास-  
र्वैःसेवनीयोसीत्यर्थः एवंपदसूचितममंगल्यशीलमेवदर्शयति स्मशानेष्वदित्यादि स्मशानेषुशवश-  
यनेषुआसमंतात्केलिःपिशितासनाःप्रेताःसहायाःचिताशवदाहस्थंभस्मांगरागसाधनंनृकरोटीमनु-  
ष्यशिरोस्थिसमूहोमाला अपिशब्दादन्यदण्यार्द्रचर्मादि हरिपक्षेतु हेवरदतवस्मर्तृणाममंगल्यं

महि.  
३९

शीलंभवतुनामतथापितेषांत्वमेवपरमंमंगलमसीत्यर्थः तथाचगीतासु अपिचेत्कदुराचारोभजते  
मामनन्यभाक् साधुरेवसमंतव्यःसम्यग्व्यवसितोहिसदिति अथवातवनामस्मर्त्तृणामितियोज्यं ना  
ममात्रंस्मरतांपरमंमंगलमसित्वांस्मरतांतुकिमुवाच्यमित्यर्थः कीदृशंनामअखिलंनखिलंफलर

दी

अमंगल्यंशीलंतवभवतुनामैवमखिलंतथापिस्मर्त्तृणांवरदपरमंमंगलमसि २४

हितंअखिलंसर्वदासर्वत्रसफलमित्यर्थः अत्यंतपापित्वेनप्रसिद्धानामजामिलादानामपित्वंनाम  
मात्रस्यपुत्रनामत्वेनमरणव्यथयाशिथिलकरणात्वेनचमंदसुच्चारणोपिसर्वपापक्षयद्वारापरमपु  
रुषार्थप्राप्तिश्चवणात् अमंगल्यंशीलमेवदर्शयति स्मशानेष्ठित्यादिरूपकेणअत्यंततिरस्कृतवाच्यो  
ध्वनिरयंलक्षणामूलः शवशयनतल्येषुसर्वदारांदनप्रधानेषुगृहेषाईषत्कीडाअल्पकालवैषयि

३९

कतुच्छसुरवप्राप्तिरित्यर्थः तथाच स्मरहरपिशाचाः सहचराः स्मरणं स्मरः शास्त्रीयो विवेकस्तं ह  
 रंतीति स्मरहराः पिशाचतुल्याः पुत्रभार्यादयः पिशाचाः स्मरहराश्च ते पिशाचाश्च स्मरहरपिशाचा  
 यथा पिशाचाः स्वावेशेन ज्ञानलोपं कृत्वा पुरुषमनर्थे योजयन्ति तथा पुत्रभार्यादयोऽपि तादृशाश्च  
 वस्तुगत्या वैशिष्ट्येणैव चरन्ति न क्षणमपि त्यजन्तीति सहचराः तथा चिताभस्म तुल्य आले  
 पः देहस्य विष्णुमूत्रपूयादिपूर्णत्वेनातिजुगुप्सितत्वात् तदा लेपस्याप्यतिजुगुप्सितत्वम् तथाम  
 नुष्यशिरोस्थिसमूह तुल्यामाला पिशाचतुल्यं भार्यादिविनोदहेतुत्वात् अपिशब्दादन्यदपि  
 सर्वचरितं विषयसंगिनाममंगलमेव एतादृशा अपि चेत्त्वात् त्वन्नामवा स्मरन्ति तदा त्वमेव तेषां  
 मंगलरूपेणाविर्भवसीत्यहोतिभक्तवात्सल्यमित्यर्थः हरपक्षेऽप्येवं योजनीयम् २४ अती  
 तः पन्थानमित्यत्र हि पदार्थत्रयमुपन्यस्तं कतिविधगुणइत्यनेन सगुणमैश्वर्यं कस्यविषयइत्य  
 नेनाद्वितीयं ब्रह्मस्वरूपं पदेत्त्वर्वाचीनइत्यनेन लीलाविग्रहविहारादि तत्राजन्मानो लोका इत्य



महि.

४०

त्रसामान्यतः परमेश्वरसद्भावं दृढीकृत्य तवैश्वर्यं यत्नाद्यदुपरीत्यादिना सगुणमेश्वर्यं लीलाविग्रहविहारादिकंच वर्णितम् संप्रत्य द्वितीयं ब्रह्मस्वरूपं वक्तव्यमवशिष्यते तदनभिधाने पूर्वोक्तस्य सर्वस्यापि तु षकंडनवत्त्वप्रसंगात् निर्गुणब्रह्मस्वरूपस्यैव सर्वश्रुतिस्मृतितात्पर्यविषयत्वेन सत्यत्वात् सर्वस्यापि प्रपंचस्य स्वप्नवन्मिथ्यात्वात् तस्मान्निर्गुणब्रह्मनिरूपणाय उत्तरग्रंथारंभः तत्र पूर्वश्लोके त्वं परमं मंगलमसीत्कृतं तत्रैव माशंकनीयं मंगलं हि स्वरवं न चेश्वरस्य सुरवस्वरूपत्वं संभवति सुरवस्य जन्यत्वाद्गुणत्वान्च ईश्वरस्य नित्यत्वाद्द्वयत्वाच्च नित्यज्ञानेच्छाप्रयत्नवानीश्वरो न सुरवरूपो नापि सुरवाश्रय इति तार्किकाः क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः पुरुषविशेष ईश्वरश्चितिरूपो न स्वरवरूप इति पातंजलाः तदेवं नाद्वितीय ईश्वरो नापि सुरवस्वरूप इत्याशंक्यतस्या द्वितीयपरमानंदरूपत्वे विद्वदनुभवरूपं प्रत्यक्षं प्रमाणं ब्रह्मस्तौति हे वरदयत्किमपि तत्त्वं इदं तया वक्तुमशक्यं सत्यज्ञानानंतानंदात्मकं ब्रह्म लोका वेदांतवाक्यजन्यया ऽखंडाकारवृत्त्या ऽ

टी.

४०

परोक्षीकृत्ययमिनः शमादिसाधनसंपन्नाः परमहंसाः अंतराल्हादं बाह्यस्वरविलक्षणं निरति  
 शयसुखं दधति पूर्वे विद्यमानमेव धारयन्ति न तु उत्पादयन्ति नित्यत्वात् तत्तत्त्वं किल भवानिति  
 किलेति प्रसिद्धौ सत्यज्ञानानंतानंदात्मकत्वेनैव श्रुतिषु प्रसिद्धो भवान्न तार्किकादुक्तप्रकारः  
 अतस्त्वं कथं परमं मंगलं न भवसीति वाक्यशेषः तत्राह्लादस्य निरतिशयत्वं दर्शयितुं दृष्टान्तमा

मनःप्रत्यक्चित्ते सविधमवधायात्तमरुतः प्रहृष्यद्रोमाणः प्रमदसलिलोत्संगितदृशः

ह अमृतमये हृदे निमज्जेव यस्य खलु लेशमात्रमपि स्पृह्वासकलसंतापोपशमेन सुखिनो भवं  
 तिकिमुत वक्तव्यं तस्य निमज्जनरूपसर्वांगसंयोगेनेति कारणातिशयात् कार्यस्याप्यतिशयः सू  
 चितः यद्यपि ब्रह्मानंदस्य सर्वातिशयिनो न कोपि दृष्टान्तोस्ति तथापीषत्साम्येनापि लोकानां बु  
 द्धिदाढ्यायेदमुक्तं एतादृशब्रह्मानंदानुभवस्यासाधारणं कारणमाह मन इत्यादिना चित्तेह

महि-  
४१

दयां बुजे मनः संकल्पविकल्पात्मकं अवधाय निरुद्धावृत्तिशून्यं कृत्वेत्यर्थः कीदृशं मनः प्रत्यक् चक्षु-  
रादीन्द्रियद्वारा बहिर्विषयप्रवृत्तिप्रतिकूलतया अंतर्मुखतयाैवाचितीति प्रत्यक् कीदृशायामिनः सवि-  
धं सप्तकारं यथा स्यात्तथा आत्तमरुतः शास्त्रोपदिष्टमार्गेणैव कृतप्राणायामा इत्यर्थः अत्र सविधमि-  
त्यनेन यमनियमादिसाधनानि सूच्यंते आत्तमरुत इत्यनेन चतुर्थः कुंभकः विषयेभ्यः इंद्रियाणां

यदा लोभ्याल्हादं हृद इव निमज्ज्यामृतमये दधत्यंतस्तत्त्वं किमपि यमिनस्तत्किल भवान्

निवर्त्तनरूपः प्रत्याहारः प्रत्यक्पदेन सूचितः चित्त इत्यनेन हृदयां बुजाख्यदेशसंबन्धात्समूहावलं-  
बनाख्याधारणोक्ता अवधायेत्यनेन ध्यानसमाधी तदुक्तं भगवता पतंजलिना देशसंबन्धश्चित्त-  
स्थधारणा तत्र प्रत्ययैकतानताध्यानं तदेवार्थमात्रनिर्भासस्वरूपशून्यमिव समाधिरिति चित्तस्य  
वशीकरणार्थं मूलाधारस्वाधिष्ठानमणिपूरकानाह तद्विशुद्धाज्ञाख्यचक्राणामन्यतमदेशे वस्था-

दी-

४१

पनंधारणेत्युच्यते प्रत्ययस्य एकतानतैकविषयः प्रवाहः सचद्विविधः विच्छिद्यविच्छिद्यजायमानः संततश्चेति  
 तावुभौक्रमेण ध्यानसमाधीभवतः एतेनाष्टांगयोगपरिपाको ब्रह्मसाक्षात्कारहेतुर्निर्दिध्यासनरूपत्वेनोक्तः ए  
 वंब्रह्मानंदानुभवस्य कारणमुक्त्वा कार्यमाह प्रहृष्यद्रोमाणः प्रकर्षेण पुलकितांगाः तथा प्रमदसलिलोत्संगितद  
 शः हर्षाश्रुपूर्णनेत्राः एतदुभयंच यमिनामानंदानुभवानुमाने लिंगमुक्तं अत्र प्रशब्देनोत्संगितशब्देनच लौकिक  
 मुखापेक्षयाऽतिशयविशेषो व्यज्यते यस्य च तत्त्वस्यालोचनपात्रेणापि अन्ये परमाह्लादं विभ्रति तत्स्वयं परमा  
 ह्लादरूपं भवतीति किमु वक्तव्यं इत्थं विज्ञानमानंदं ब्रह्म आनंदोऽस्मिन्नेति व्यजानात् एष एव परम आनंदो यो वैभ्र  
 मातत्सुरवं कोट्येवान्यात्कः प्राण्याद्यदेष आकाश आनंदो न स्यादित्याद्याः श्रुतयश्चास्मिन्नर्थे प्रमाणत्वेन द्रष्टव्याः  
 हरिपक्षेऽप्येवम् २५ एवमद्वितीये ब्रह्मणि परमानंदरूपे सर्वात्मके विदुदनुभवरूपं प्रत्यक्षं प्रमाणमुक्तं अधुना  
 तस्यैव द्वितीयत्वं तर्केणापि साधयन्तीति हे वरद परिणताः परिपक्वबुद्धयस्तयि विषये एवं परिच्छिन्ना एवं प्रक  
 ण परिच्छिन्नत्वेन त्वां प्रतिपादयंती गिरं वाचं विभ्रतधारयंत नाम केन रूपेण परिच्छिन्नामित्यत आह त्वमर्क इत्या

महि.  
४२

दिना अत्र सर्वत्र त्वं शब्दो वाक्यालंकारार्थः उशब्दोऽवधारणेत्यमित्यनेन संबध्यते च शब्दः समुच्चये इति शब्दः समासौ अर्द्धादयः प्रसिद्धाः आत्मा क्षेत्रज्ञो यजमानरूपः एते चाष्टौ श्रीरुद्रमूर्तिस्त्वेनागमप्रसिद्धा वक्ष्यमाणभवादिना याष्टकसहिताश्चतुर्थ्येतानमोता अष्टौ मंत्रा भवन्ति ते गुरुरूपदेशेन ज्ञातव्याः एतदष्टमूर्तिस्त्वं चान्यत्राप्युक्तं क्षितिद्रुतवह क्षेत्रज्ञांभः प्रभंजनचंद्रमस्तपनवियदित्यष्टौ मूर्तिर्निमो भगवते बिभ्रते इति तेन सर्वात्मकमपित्वा मर्का

त्वमर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवहस्त्वमापस्त्वं व्योम त्वमुधरणि रात्मा त्वमिति च

द्यष्टमात्रमूर्तिस्त्वां वदंतीत्यर्थः अत्रापरिणता इत्यस्मिन्नर्थे परिणता इति सोपहासं बिभ्रत्स्वितिलोद्धाननुमतावप्यनुमतिप्रकाशनात् तेन सर्वथानुचितमेवैतदित्यर्थः तर्हि किमुचितं ज्ञात्वा त्वयेदमनुचितमुच्यत इत्यत आह नेत्यादिना ह्रियस्मात् इह जगति तत्तत्त्वं वस्तु वयं न जानीमो यद्वस्तुत्वं न भवसित्वद्रिन्नमिति यावत् अत्र स्वस्य प्रमाणकौशलेनोक्तं र्षेय्यापयितुं विद्म इति बहुवचनं वयंतु त्वदभिन्नत्वेनैव युक्ता सर्वं जानीम इत्यर्थः एवं च

टी.

४२

तवसर्वात्मकत्वादर्कादिविशेषरूपाभिधानंव्यर्थमेव तथा च श्रुतिः इंद्रं मित्रं वरुणं मग्निमाहुरथो दिव्यः स सुपर्णो  
गरुत्मान् एकं स द्विप्रा बहुधा वदंत्यग्निं यमं मातरिश्वा न माहुः एष उत्थेव सर्वे देवा इति च सर्वदेवभेदं वारयति न हि  
सदतिरिक्तं किंचिदुपलभ्यते सद्रूपश्चात्मा त्वमेवेति तर्कैणापि सिद्धयद्वैतं न च सर्वस्य ब्रह्मरूपत्वे घटादिज्ञानस्या  
पि ब्रह्मज्ञानरूपत्वात्ततोपि मोक्षप्रसंग इति वाच्यं अन्यानुपरक्तचैतन्यभानस्यैव मोक्षहेतुत्वात् घटाद्याका

परिच्छिन्नामेवं त्वयि परिणता विभ्रतु गिरं न विद्मस्तत्तत्त्वं यमिहतु यत्त्वं न भवसि २६

रज्ञानस्य चाविद्यापरिकल्पितान्योपरक्तचैतन्यविषयत्वात् अन्योपरक्तचैतन्यस्य च सद्रूपेण चक्षुरादिविष  
यत्वेऽप्यन्यानुपरक्तस्य तस्य न वेदांतवाक्यमात्रविषयत्वव्याघातः ननु सर्वस्य सत्त्वात् त्वेऽपि नाद्वैतसिद्धिः भिन्ना  
नामपि सत्ताजातियोगेन सदाकारबुद्धिविषयत्वसंभवात् अन्यथा द्रव्यगुणकर्मादिभेदव्यवहारो न स्यादि  
ति चेन्न द्रव्यं सद्रूपः सन्नित्यादिप्रतीतेर्द्रव्यत्वादिधर्मविशिष्टैकसत्त्वात् त्रिविषयत्वमेव न तु द्रव्यादिधर्मिष

महि-  
४३

भिन्नेषु सत्तारव्यधर्मविषयत्वं धर्मिकल्पनातो धर्मकल्पनाया लघुत्वात् एकस्मिन्सति च सर्वाभिन्ने मायिकना  
नाप्रतीत्युपपत्तेः द्वौ चंद्रावित्यत्र च न पारमार्थिकभेदकल्पनावकाशः तथाचायं प्रयोगः अयं द्वयगुणादिभेद  
व्यवहारः सर्वभेदानुगतजात्यात्मकैकवस्तुमात्रावलंबनः भेदव्यवहारत्वात् द्विचंद्रभेदव्यवहारवदिति  
तस्मान्नचेतनमचेतनं वा किंचिदपि परमात्मनो भिन्नमुपपद्यते स एष इह प्रविष्टः अनेन जीवेनात्मनानु  
प्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणीत्यादिश्रुत्या प्रवेष्टुरविकृतस्यैव जीवरूपेण प्रवेशप्रतिपादनात् तथा इदं सर्वं  
यदयमात्मेत्यादिश्रुत्या ब्रह्मैकोद्भवत्त्वब्रह्मसामान्यब्रह्मैकप्रलयत्वादिहेतुभिरूर्णनाभ्यादिदृष्टान्तेनाका  
शादिप्रपञ्चस्य ब्रह्मात्मकत्वप्रतिपादनात् सदेव सोम्येदमग्र आसीत् एकमेवाद्वितीयमिति च कंठत  
एवाद्वितीयत्वोक्तेः एवं च सदाकारप्रत्यक्षं भेदव्यवहारत्वलिङ्गसार्वात्म्यश्रुत्यन्यथानुपपत्तिश्चेति प्रमा  
णत्रयमुक्तं विस्तरेण चात्र युक्तयोर्वेदांतकल्पलतिक्रियामनुसंधेयाः तस्मान्न विद्म इत्यादिना साध्वेवोक्त  
मद्वितीयत्वम् हरिपक्षे तु अर्कादिशब्देन तत्तदवच्छिन्ना देवतात्मान उच्यंते य एवासावादित्ये पुरुष एत

टी.

४३

मेवाहं ब्रह्मोपास इत्यादिना जातेशत्रवेदसबालाकिनोपदिष्टाः बृहदारण्यके कौषीतकी ब्राह्मणे च प्रसिद्धाः  
परिच्छिन्नत्वादिदोषेणा ब्रह्मत्वं चेषांतत्रैवाजातशत्रुणा प्रतिपादितं सहोवाचाजातशत्रुरेतावत्तु इत्येताव  
द्विदितं भवतीत्यादिना अन्यत्सर्वं समानम् २६ एवं प्रत्यक्षानुमानार्थापत्तिभिरद्वितीयत्वं परमेश्वर  
स्य सर्वात्मकत्वेन प्रसाध्य तदेवागमेनापि साधयन्तीति हेशरणदभार्त्ताभयप्रद ओमिति पदं त्वां सर्वा

त्रयींति स्मो वृत्तीस्त्रिभुवनमथोत्रीनपि स्मरानकाराद्यैर्वर्णैस्त्रिभिरभिदधतीर्णविकृति

त्मानमद्वितीयं गृणाति अवयवशक्त्या समुदायशक्त्या च प्रतिपादयति अतएवोंकारस्यावयवशक्त्या वाक्य  
त्वेपि समुदायशक्त्या पंकजादेरिव पदत्वमुपपन्नं योगरूढिस्वीकारात् तदस्वीकारोपि स्मिडंतं पदमि  
ति वैयाकरणपरिभाषया पदत्वं कृत्तद्धितसमासाश्चेति अनेन समासस्यापि प्रातिपादिकसंज्ञाविधा  
नात्स्फुबंतत्त्वमुपपन्नमेव कीदृशमोमिति पदं समस्तं अकारोकारमकाराख्यपदत्रयकर्मधारयस



महि  
४४

मासनिष्पन्नं एतेन समुदायशक्तिरुक्ता तथा व्यस्तं भिन्नं अकार उकार मकाराख्यस्वतंत्रपदत्रयात्मकमित्यर्थः एतेनावयवशक्तिरुक्ता इदंच पदद्वयमभिधेयं पियोज्यं त्वांकीदृशं समस्तं सर्वात्मकं तथा व्यस्तं आध्यात्म्यादिदेवादिभेदेन भिन्नतया प्रतीयमानं तथा च व्यस्तमोमिति पदं व्यस्तं त्वांगुणाति समस्तमोमिति पदं समस्तं त्वांगुणातीत्युक्तं भवति एतदेव दर्शयति त्रयीमित्यादिना त्रयीवेदत्रयं तिस्रो वृत्तयो जागृत्स्वप्नसुषुप्त्या

तुरीयं तेषां मध्यमनिभिरवरुंधानमणुभिः समस्तं व्यस्तं त्वांशरणदगुणात्योमिति पदम् २७

ख्याभंतः करणस्यावस्था एतच्च विश्वतैजसप्राज्ञानामप्युपलक्षणं त्रिभुवनं भूर्भुवः स्वः एतदपि विराट् हिरण्यगर्भा व्याकृतानामुपलक्षणं त्रयः सुराः ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः एतच्च सृष्टिस्थितिप्रलयानामप्युपलक्षणं एतच्च सवमकाराद्यैस्त्रिभिर्वर्णैर्गभिर्दधभिर्धाद्यत्याप्रतिपादय ह्यस्तमित्यर्थः एवमत्र प्रकारः ऋग्वेदो जागृदवस्था लोको ब्रह्माचेति चतुष्टयमकारार्थः तथा यजुर्वेदः स्वप्नावस्था भुवर्लोको विष्णुश्चेति चतुष्टयमुकारार्थः तथा

टी.

४४

सामवेदः सप्तस्यवस्थास्वर्लोकोमहेश्वरश्चेतिचतुष्टयंमकारार्थः मांडूक्यनृसिंहतापनीयाथर्वशिरवादावन्यदप्यु  
 त्तंगुरूपदेशाज्ज्ञातव्यं अतिरहस्यत्वान्नेहसविशेषमुच्यते तस्मादध्यात्माधिदैवाधिमूलाधिवेदाधियज्ञादियाव  
 दन्यत्रोक्तमस्ति तत्सर्वमत्रोपसंहर्तव्यं न्यूनतापरिहाराय तथाच सर्वप्रपञ्चाकारेण व्यस्तं त्वां अकारोकारमका  
 रैर्व्यस्तमोमिति पदमभिदधत्त्वांगृणातीति संबंधः तथातीर्णविकृतिसर्वविकारातीतंतुरीयं अवस्थात्रयाभि  
 मानिविलक्षणं तव धामस्वरूपं अखंडचैतन्यात्मकं तवेति राहोः शिर इति वद्रे दोषचारेण षष्ठी अणुभिर्ध्वनि  
 भिरवखंडानं स्वतः उच्चारयितुमशक्यैरर्द्धमात्रायाः पुतोच्चारणवशेन निष्पाद्यमानैः सूक्ष्मशब्दैरवबोधं कुर्वन्त्या  
 पयत्समुदायशक्त्या बोधयदितियावत् अर्द्धमात्राया एकत्वेऽपि ध्वनिभिरिति बहुवचनं पुतोच्चारणे चिर  
 कालमनुवृत्तायास्तस्या अनेकध्वनिरूपत्वान्न विरुद्धं ध्वनिनां चाणुत्वाणुत्वरत्वाणुतमत्वादिकंगुरूपदेशा  
 दधिगंतव्यं तथाचार्द्धमात्रारूपेण समस्तमोमिति पदं समुदायशक्त्या सर्वविकारातीतंतुरीयस्वरूपमभि  
 दधत् समस्तं त्वांगृणातीति संबंधः एवंच पदार्थाभिधानमुपेनाखंडवाक्यार्थसिद्धिरर्थोदुक्ता तथाहि

महि-  
४५

स्थूलप्रपंचोपहितचैतन्यमकारार्थः तत्रस्थूलप्रपंचांशत्यागेन केवलचैतन्यमकारेण लक्ष्यते तथा सूक्ष्मप्रपंचोपहितचैतन्यमुकारार्थस्तत्रसूक्ष्मप्रपंचांशत्यागेनोकारोपलक्ष्यते तथा स्थूलसूक्ष्मप्रपंचद्वयकारणीभूतमायोपहितचैतन्यमकारार्थः तादृशमायांशपरित्यागेन मकारेण चैतन्यमात्रं लक्ष्यते एवंतुरीयत्त्वसर्वानुगतत्वोपहितचैतन्यमर्द्धमात्रार्थस्तदुपाधिपरित्यागेनार्द्धमात्रायाचैतन्यमात्रं लक्ष्यते एवंचतुर्णां सामानाधिकरण्यादभेदबोधेपरिपूर्णमद्वितीयचैतन्यमात्रमेव सर्वद्वैतोपमर्द्धेन सिद्धं भवति लक्षणयापरित्यक्तानां चोपाधीनां मायातत्कार्यत्वेन मिथ्यात्वात् स्वरूपबोधेन च स्वरूपाज्ञानात्मकमार्यातत्काया निवृत्तेर्न पृथगवस्थानप्रसंगः न हि अधिष्ठानसाक्षात्कारानंतरमपि तदध्यस्तमुपलभ्यते त्रय्यादीनां वाक्यार्थबोधानुपयोगेषु पासनायामुपयोगात्पृथगभिधानं द्रष्टव्यं तस्मात्सर्वद्वितीयभूतं प्रत्यगभिन्नं ब्रह्म प्रणववाक्यार्थ इति सिद्धं एतच्च सर्वेषां तत्त्वमस्यादिमहावाक्यानामुपलक्षणं तेषामपि प्रत्यगभिन्नपरिपूर्णाद्वितीयब्रह्मप्रतिपादकत्वात् यथाचशब्दादपरोक्षनिर्विकल्पकबोधोत्पत्तिस्तथा प्रपंचितमस्माभिर्वेदांतकल्पलति कामित्युपरम्यते हरिपक्षेऽप्येवं २७

टी.

४५

एवंतावद्वितीयब्रह्मवाचकत्वेनप्रणवउपन्यस्तः एतस्याचार्यानुसंधानंजपश्चसमाधिसाधनत्वेनपतंजलि  
नासूत्रितः समाधिसिद्धिरीश्वरप्रणिधानाद्देति सूत्रांतरंतस्यवाचकः प्रणवश्चतज्जपस्तदर्थभावनमि  
तिसूत्राभ्यां प्रणवजपस्यप्रणिधानशब्दार्थत्वेनव्याख्यानात् श्रुतींचएतदालंबनंश्रेष्ठमेतदालंबनंपरं ए  
तदालंबनंज्ञात्वायो यदिच्छतितस्यतत्तद्व्यादिनातस्यसर्वपुमर्थहेतुत्वमुक्तं एतस्यचातिदुरूहार्थत्वेन  
स्त्रीशूद्राद्यनर्हत्वेनचासाधारणत्वात्सर्वसाधारणानिप्रसिद्धानिभगवद्वाचकानिपदानिजपार्थत्वेनवदन्

भवःशर्वोरुद्रःपशुपतिरथोगःसद्रमहांस्तथाभीमेशानावितियदभिधानाष्टकमिदम्

स्तौति हेशरणदहेदेवइदंयदभिधानाष्टकंनामाष्टकं असुषिन्नभिधानाष्टकेविषयेप्रत्येकमेकैकशः  
प्रतिनामेतियावत् श्रुतिर्वेदःप्रविचरति प्रकर्षेणबोधकतयाचरतिवर्ततइत्यर्थः अपिशब्दात्स्मृतिपुरा  
णागमादिकमपि अथवाप्रणवइवासुषिन्नपिश्रुतिःप्रविचरतीतियोज्यम् यद्यप्यष्टाध्यायार्थकांडेवन्नि

महि-  
४६

नामत्वेनैतानि समाप्तातानि तथापि वन्दे भगवद्विभूतित्वात्तन्नामत्वेपि न भगवन्नामस्त्वव्याघातः य  
द्वाभमुष्मिन्नामाष्टके देवानां ब्रह्मादीनामपि श्रुतिः श्रवणेंद्रियं प्रविचरति सावधानतया वर्त्तते देवा अ  
पित्वन्नामश्रवणोत्सृकाः किंपुनरन्य इत्यर्थः किंतन्नामाष्टकं इत्यत आह भव इत्यादि महता महच्छब्दे  
न सह वर्त्तत इति सह महान्महादेवः तथैवागमप्रसिद्धः इति शब्दः समाप्त्यर्थः यस्य च नाममात्रमपि स

अमुष्मिन्प्रत्येकं प्रविचरति देवश्रुतिरपि प्रियाया सौधाम्ने प्रणिहितनमस्योस्मि भवते २८

र्वपुरुषार्थप्रदं स पुनः स्वयं कीदृश इति भक्त्युद्रेकेण प्रणामति प्रियायेत्यादिना अस्मै स्वप्रकाशचैतन्यरू  
पत्वेन सर्वदाऽपरोक्षाय भगवते महेश्वराय कीदृशाय धाम्ने सर्वेषां शरणभूताय चिद्रूपायेति वा योग्य  
मुपचारं किमपि कर्तुमशक्नुवन् हं केवलं प्रविहितनमस्योस्मि प्रकर्षेण वाङ्मनः कायव्यापारातिश  
येन विहितानमस्यानमस्क्रियायेन स तथा केवलं तुभ्यं कृतनमस्कारो भवामीत्यर्थः प्रणिहितेति पा

टी-

४६

ठेप्ययमेवार्थः हरिपक्षेप्येवम् भवादीनांच हरिनामत्वं योगवृत्त्यासंभवत्येव स हस्वनामस्तुतिपठि  
तत्ताच्चेति द्रष्टव्यम् अथवा यदि तमभिधानाष्टकं अमुष्मिन्प्रत्येकं देवस्तुतिरपि देवशब्दोपि प्रविचरति  
संबद्धो भवति तथाच भवदेव इत्यादिकं तवरहस्यनामाष्टकमित्यर्थः तथाच भवस्य रुद्रस्यापि देव आरा  
ध्य इत्यर्थः एवमन्येष्वपि नामसु द्रष्टव्यम् २८ एवं जात भक्त्युद्रेको नमस्कारमेवानुवर्त्तयन् दुरुह महिम

नमो नेदिषाय प्रियदवद विष्टाय च नमो नमः क्षोदिषाय स्मरहर महिषाय च नमः

त्वेन भगवंतं स्तौति हे प्रियदव अभीष्ट निर्जन वन विहार ते तुभ्यं नेदिषाय अत्यंत निकटवर्तिने दविष्टा  
यात्यंत दूरवर्तिने च नमो नमः हे स्मरहर कामांतक क्षोदिषाय क्षुद्रतराय महिषाय महत्तराय च तु-  
भ्यं नमो नमः तथा हे त्रिनयन त्रिनेत्र वर्षिष्ठाय अति वृद्धाय वृद्धतरायैति वायविष्टाय युवतमाय च  
तुभ्यं नमो नमः एवमत्यंत विरुद्ध स्वभावस्थाल्य बुद्धिभिः स्वरूप निर्णया संभवात् सर्वदानमस्कार

महि.  
४७

एवकरणीयइतिप्रदर्शनायनमस्कारशब्दावृत्तिः तथाचश्रुतिः दूरात्सुदूरेतदिहांतिकेच अणोरणीया  
नमहतोमहीयान् त्वंस्त्रीत्वंपुमानसित्वंकुमारउतवाकुमारी त्वंजीर्णीदंडेनवंचसित्वंजातोभवसिवि  
श्वतोमुखइत्यादि तथाकिंबहुनासर्वस्मैसर्वरूपायतुभ्यंनमः इदंसर्वयदयमात्मेतिश्रुतेः ननुत  
र्हिंसर्वविकाराभिन्नत्वादिनाशित्वप्रसंगइत्याशंक्यसर्वस्याध्यस्तत्त्वेनवास्तवभेदाभवात्सर्व बाधाधि

नमोवर्षिष्ठायत्रिनयनयविष्ठायचनमोनमःसर्वस्मैतेतदिदमितिसर्वायचनमः२९

ष्ठानत्वेननचश्रुतिषुसामानाधिकरण्येनव्यपदेशादद्वितीयस्यब्रह्मणोनविकारगंधोपिसंभाव्यतइत्य  
भिप्रायेणनमस्कुर्वन्नाह तदिमितिसर्वायचनमइति तत्परोक्षंदमपरोक्षमित्यनेनप्रकारेणअनिर्वा  
च्यंसर्वयत्रसतदिदमितिसर्वस्तस्मै बहुव्रीहावन्यपदार्थप्रधानत्वान्नसर्वनामतातेनसर्वाधिष्ठान  
भूतायतुभ्यंनमइत्यर्थः हरिपक्षेणैवम् केवलंसंबोधनत्रयमन्यथाव्याख्येयम् प्रियाणिवैषयिकसु

दी.

४७

खानिवैराग्योद्धोधेनदुनोतिनाशयतीतिप्रियदवः तथाचस्मरोवासनातंहरतीतिस्वभक्त्युद्रेकेणोतिस्म  
रहरः तथात्रयाणांलोकानांनयनवत्सर्वार्थावभासकस्त्रिनयनइतिप्रागपिव्याख्यातम् २९अधुनापू  
र्वोक्तसर्वार्थसंक्षेपेणनमस्तुर्वन्कृतिमुपसंहरति विश्वोत्पत्तौविश्वोत्पत्तिनिमित्तंबहुलंतमःसत्त्वाभ्या  
मधिकंरजोयस्यतस्मैउद्रिक्तंरजसे भवत्यस्माज्जगदितिभवोब्रह्ममूर्तिस्तस्मैतुभ्यंनमोनमः तथात

बहुलंरजसेविश्वोत्पत्तौभवायनमोनमःप्रबलतमसेतत्संहारेहरायनमोनमः

संहारेतस्यविश्वस्यसंहारनिमित्तंप्रबलंसत्त्वरजोभ्यांअनभिभूतमुद्रिक्तंतमोयस्यतस्मैहरतीतिहरोरु  
द्रमूर्तिस्तस्मैनमोनमः तथाजनानांसुरवकृतेसुरवनिमित्तं कृतशब्दोव्ययोनिमित्तवाची सत्त्वस्योद्रिक्त  
बुद्धेर्कैरजस्तमोभ्यामाधिक्येस्थितायेत्यर्थास्तुभ्यते सत्त्वोद्रेकेइतिवापाठः अथवासत्त्वोद्रिक्तोसत्त्वांज  
नानांसुरवंकरोतीतिजनसुरवकृत्तस्मै यद्वासुरवस्यकृतंकरणंभावेक्तःतस्मिन्कृत



महि-  
४८

निमित्तम् एवं व्याख्याने प्रक्रमभंगदोषो न भवति पूर्वपर्यायद्वये उत्तरपर्याये च सप्तम्यन्तनिमित्तनिर्देशा-  
त् मृडयति स्फुरयतीति मृडो विष्णुस्तस्यै पालनस्यै चोद्देश्यत्वात्क्रमभंगेन पञ्चानिर्देशः एवं गुणत्रयो-  
पाधीन् तत्त्वानिर्गुणं प्रणमति प्रमहसिपदे निस्त्रैगुण्येशिवाय नमो नमः निर्गतं त्रैगुण्यं यस्मात्तन्निस्त्रैगु-  
ण्यं तस्मिन् पदे पदनीये तस्य दप्राप्तिनिमित्तम् कीदृशे प्रमहसि प्रकृष्टं माययानभिभूतं महोज्योतिर्यसि

जनस्फुरवकृते सत्त्वोद्विक्तौ मृडाय नमो नमः प्रमहसिपदे निस्त्रैगुण्येशिवाय नमो नमः ३०

स्तत्तथा सर्वोत्तमप्रकाशरूपत्रिगुणभूय मोक्षनिमित्तमित्यर्थः शिवाय निस्त्रैगुण्यसंगलस्वरूपाय शिव-  
मद्वैतं चतुर्थमन्यत इति श्रुतेः प्रमहसिपदे स्थिता येति वा हरिपक्षे येवम् ३० एवमस्त्यरूपेणैव भग-  
वंतं स्तुत्वा स्वस्योद्धत्य परिहारं ममत्वे तां वाणीमित्यत्रोपक्रांतमुपसंहरन्नाह हे वरद सर्वाभीष्टदेत्क-  
पसंहारे योग्यं संबोधनम् तव पादयोर्मद्वाक्यपुष्पोपहारं भक्तिराधात् त्वद्विषयारतिरर्पितवती

दी-

४८

यथापुष्पाणि मधुकरेभ्यः स्वमकरंदं प्रयच्छंत्यन्येषामपि दूरात् गंधमात्रेण प्रमोदमादधति तथेतानि-  
 स्तुतिरूपाणि वाक्यानि भक्तिरसिकेभ्यो भगवन्माहात्म्यवर्णनामृतरसं प्रयच्छंति अन्येषामपि श्रवण-  
 मात्रेणापि वस्तुस्वाभाव्यात्स्वरवविशेषमादधतीति ध्वनयितुं ज्ञापयितुं वा पुष्पत्वेन निरूपितम् तथा  
 च वाक्यान् ये वपुष्पाणि तैरुपहारः पूजार्थमंजलिस्तमित्यर्थः किं कृत्वा आधात् इत्यनेन हेतुना च किं

कृशपरिणतिचेतः क्लेशवश्यं कृचेदं कृचतवगुणसीमोलुंघिनीशश्वदृद्धिः

तंभीतं स्तुतेर्निवर्त्तमानं माममं दीकृत्य नमंदं अमंदं कृत्वा बलात् स्तुतौ प्रवर्त्येत्यर्थः तथा चान्यमत्या-  
 प्रवृत्तस्य मरमस्वलितेऽपि क्षंतव्यमित्यभिप्रायः इति शब्देन सूचितं भयकारणमाह क्लेशेत्यादिना क्ल-  
 शाअल्पापरिणतिः परिपाको यस्य तत्तथा अल्पविषयमित्यर्थः तादृशं ममचेतश्चित्तं ज्ञानं वा तथा क्ले-  
 शानामविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशानां वश्यमायत्तं सर्वदारागद्वेषादिदोषसहस्रकलुषितमित्य-

महि-  
४९

र्थः कुशेनातिप्रयत्नेन वश्यमिति वा तेन त्वद्गुणवर्णनेत्यंतायोग्यमित्यर्थः गुणानां सीमासंख्यापरिमाण-  
योरियत्तातामुल्लंघयितुं शीलं यस्याः सा गुणसीमो ल्लंघिनी शश्वद्वृद्धिः नित्याविभूतिः तेनैतादृशदुर्वास-  
नासहस्रकलुषितमित्यत्यविषयं मम मनः क्व अनंतानित्यातवपरमाविभूतिर्वाक् इत्यंतासंभावना

इति च कितममं दीकृत्य मां भक्तिराधादूरदचरणयोस्ते वाक्यपुष्पोपहारम् ३१ कु-  
सुमदशननामा सर्वगंधर्वराजः शिशुशशधरमौलेर्देवदेवस्य दासः सरवलुनिज-  
महिम्नो भ्रष्ट एवास्य रोषात्स्तवनमिदमकार्षीद्विव्यदिव्यं महिम्नः ३२

मम भयहेतुरित्यर्थः एतदवधारणे च तव भक्तिरेव कारणमिति भक्तेरत्यंतासंभावितफलदानेऽपि साम-  
र्थ्यदर्शयति यस्मादेवं तस्मात्सर्वापराधानविगणय्य परमकारुणि केन त्वया त्वद्विषया भक्तिरेव ममां-  
गीकरणीयेति वाक्यतात्पर्यार्थः ३१ अयं श्लोकः स्तोत्रानंतर्गतः सुगमश्चेति सर्वभद्रम् ३२

टी-

४९

महि.  
५०

इममपि श्लोकं पठन्ति ३३ हरिशंकरयोरभेदबोधो भवतु क्षुद्रधियामपीति यत्नात् उभयार्थतयाम  
येदमुक्तं सधियः साधुतयैव शोधयन्तु १ यत्नतो वक्रयारीत्याकर्तुं शक्यं विधांतरम् यद्यपीहतथा  
प्येष क्रजुरध्याप्रदर्शितः २ श्लोकानुपात्तमिह न प्रसंगात्किंचिदीरितम् श्लोकोपात्तमपि स्तोके  
रक्षरैः प्रतिपादितम् ३ महिम्नारव्यस्तुतेर्व्याख्याप्रतिवाक्यं मनोहरा इयं श्रीमदुरोः पादपद्मयोरर्पिता मया

स्मरगुरुमुनिपूज्यं सर्वमोक्षेकहेतुं पठति यदि मनुष्यः प्राञ्जलिर्नान्यचेताः ब्रजति शिवस  
मीपं किं नरैः स्तूयमानः स्तवनमिदममोघं पुष्पदन्तप्रणीतम् ३३ ४ भूरिभूषितदेहाय द्विज  
राजेन राजते एकात्मनेन मोनित्यं हरये च हराय च ५ इति श्रीमद्विश्वेश्वरसरस्वतीचरणारविन्दमधुष  
श्रीमधुसूदनसरस्वतीकृता महिम्नस्तुतिव्याख्यासंपूर्णा गोत्राष्टसप्तभूषांके १७८७ माधवे मासि प  
क्षके शुक्लैर्ब्राह्मतिथौ जीववारे क्रोधनवत्सरे १ महिम्नारव्यस्तोत्रटीकाद्विधारा ज्ञानसागरे श्रीगुंब्यांशिलायं त्रे श्री  
धरेणांकितं कृतम् १

दी.

५०

॥ इति महिम्नस्तोत्रदीका समाप्ता ॥